

**Ministerul Educației și Cercetării al Republicii Moldova
Direcția Generală Educație Tineret și Sport a Consiliului Municipal Chișinău**

**CURRICULUM
LA DISCIPLINA ARTA ACTORULUI
Clasele (I-XII)
Aria curriculară: Arte
Profil: Artă teatrală**

Chișinău, 2022

CURRICULUM DISCIPLINAR

Aprobat:

- la ședința Consiliului Național pentru Curriculum, proces-verbal nr.29 din 07.09.2022
- prin ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr.1243 din 14.12.2022

Experți coordonatori:

Nelly Cozaru - actriță, conferențiar universitar, Academia de Muzică Teatru și Arte Plastice, Maestru în Artă;

Gheorghe Pietraru - actor, conferențiar universitar, Academia de Muzică Teatru și Arte Plastice, Artist al Poporului;

Nicolae Jelescu - actor, director artistic al teatrului "Al. Mateevici", Artist al Poporului;

Catereva Irina - lector universitar, Academia de Muzică Teatru și Arte Plastice, doctor în Studiul Artelor;

Lucia Ciobanu – actriță, lector universitar, Academia de Muzică Teatru și Arte Plastice.

Grupul de lucru:

Lilia Panfilov – regizor, profesor Artă teatrală, grad didactic superior, director adjunct Educație Estetică, IPLT „Principesa N. Dadiani”, grad managerial superior, master Științe Socio-umane, master Management Educațional;

Gheorghina Todorov – profesor Artă teatrală, grad didactic I, Liceul Teoretic cu Profil de Arte „Mihai Berezovschi”;

Alina Șișchina – profesor Artă teatrală, grad didactic superior, director adjunct la profilul teatral, Liceul Teatral Orășenesc „Iurie Harmelin”.

PRELIMINARII

Curriculumul la disciplina *Arta actorului* face parte din ansamblul de produse/documente curriculare cu profil teatral, domeniul Arte și reprezintă o componentă a Curriculumului Național.

Elaborat în conformitate cu prevederile Codului Educației al Republicii Moldova (2014), Cadrului de referință al Curriculumului Național (2017), Curriculumului la decizia școlii, reieșind din aspectele de desfășurare a activităților cu profil Arte: sistem de competențe pentru învățământul general (2018), Curriculumul va reprezenta un document reglator, care are în vedere prezentarea interconexă a demersurilor conceptuale, teleologice, de conținut și metodologice, accentul fiind pus pe sistemul de competențe ca un nou cadru de referință al finalităților educaționale.

Disciplina *Arta actorului* face parte din programul curricular național cu profil Teatru, domeniul Arte pentru învățământul general-secundar. Are scopul de a forma aptitudini și competențe artistice creative ale elevilor, de a dezvolta gustul estetic și sensibilitatea artistică, pregătirea psiho-emoțională, de deliberare a centrelor psihomotorii pentru depășirea tracului, lapsusului, crispării fizice și psihologice a copiilor/tinerilor și crearea unui produs artistic (rol, spectacol, etc).

Curriculumul la disciplina *Arta actorului* cuprinde următoarele componente structurale: Preliminarii, Repere conceptuale, Administrarea disciplinei, Competențe specifice disciplinei, Unități de învățare, Repere metodologice de predare-învățare-evaluare, Bibliografie.

Prezentul Curriculum are următoarele caracteristici:

- centrarea pe elev, axarea pe necesitățile și interesele elevului;
- centrarea pe competențe, conținuturi flexibile, practic-aplicative;
- centrarea pe învățarea activă, motivarea intrinsecă, evaluarea performanțelor;
- dominarea formelor cooperante de instruire și activitate interactivă.

Implementarea prezentului curriculum prevede respectarea coerenței componentelor specifice disciplinei, utilizarea flexibilă a conținuturilor și acordarea priorității metodelor interactive de predare-învățare, punerea în valoare a metodelor activ-participative de învățare, valorificarea creativității elevilor și a profesorilor în cadrul activităților didactice cu profil estetic.

Funcțiile curriculumului la disciplina *Arta actorului*:

- aplicarea strategiilor și tehnicilor Artei teatrale în dezvoltarea gustului și simțului estetic de la o vârstă cât mai timpurie cu o continuitate logică la toate treptele de școlarizare;
- reglementarea procesului formativ-educativ artistic, implementarea unui sistem unic de predare-învățare-evaluare în contextul profesionalizării cadrelor didactice ce susțin ore/activități specifice obiectului de studiu *Arta actorului*;
- oferirea suportului didactic și asigurarea reperelor conceptuale, metodologice de desfășurare a procesului specific cu profil Arte, racordate la standardele educaționale psiho-pedagogice;
- asigurarea coerenței dintre disciplina dată și toate celelalte discipline școlare specifice la nivel de predare/învățare-evaluare sistemică.

Curricula la disciplina *Arta actorului* se adresează cadrelor didactice, evaluatorilor, metodiștilor, persoanelor versați în domeniul Arte, profil Artă teatrală. Beneficiarul principal al acestui document este elevul (având un statut specific în acest sens).

I. REPERE CONCEPTUALE

Curriculum la disciplina *Arta actorului*, fiind parte componentă a Curriculumului Național, reprezintă un sistem de concepte, procese, produse și finalități care, în integritatea sa, asigură toate experiențele planificate riguros pentru a fi formate elevilor în cadrul disciplinei, abilități practice specifice spre a atinge finalitățile învățării la cele mai înalte standarde de performanță permise și pentru crearea oportunității de manifestare individuală publică, în societate.

În plan conceptual, Curriculumul „conferă” un rol prioritar finalităților exprimate în termeni de competențe, care devin și criteriile pentru selectarea și organizarea conținuturilor, alegerea strategiilor de instruire și de evaluare. Sistemul de competențe abordat prin Curriculum se structurează pe 3 niveluri:

A. Competențele-cheie/transversale/transdisciplinare se formează și se dezvoltă progresiv și gradual pe niveluri și trepte de învățământ. Competențele-cheie constituie o categorie curriculară esențială, fiind definite la un nivel înalt de abstractizare și generalizare (vezi Codul Educației al Republicii Moldova, art. 11(2)). Transversalitatea și transdisciplinaritatea pot fi evidențiate drept caracteristici importante ale competențelor-cheie, deoarece acestea traversează diferitele sfere ale vieții sociale, precum și frontierele disciplinare.

B. Competențele specifice disciplinei *Arta actorului* derivă din competențele cheie/transversale/transdisciplinare, se formează și se dezvoltă progresiv și gradual pe întreg parcursul studierii disciplinei:

- clasa I-a până la finele clasei a IV-a ciclul primar;
- clasa a V-a până la finele clasei a IX-a - ciclul gimnazial;
- clasa a X-a până la finele clasei a XII-a - ciclul liceal.

C. Unitățile de competențe sunt constituite ale competențelor și facilitează formarea competențelor specifice, reprezentând etape/„pietre de temelie” în achiziționarea/construirea acestora. Unitățile de competențe se formează și se dezvoltă pe parcursul unităților de învățare, al anilor de studii. Curriculumul include și sisteme de unități de competențe prezentate la sfârșitul fiecăreia dintre clasele I-a – a XII-a, care reprezintă competențele specifice disciplinei, manifestate gradual la etapa dată de învățare. Aceste finalități au și funcția de stabilire a obiectivelor de evaluare sumativă, finală.

Competențele specifice, fiind proiectate pentru tot parcursul claselor primare, gimnaziale și liceale reperează proiectarea de lungă durată la disciplină. Proiectarea didactică anuală a disciplinei se realizează conform datelor din administrarea disciplinei și ținându-se cont de repartizarea orientativă a orelor pe unități de conținut. Sistemele de unități de competențe proiectate pentru o unitate de învățare sunt prevăzute integral pentru evaluarea de tip cumulativ la finele respectivei unități de învățare și selectiv – pentru evaluarea formativă pe parcurs. Aceste sisteme reperează proiectarea didactică a unităților de învățare și proiectarea didactică de scurtă durată. Sistemele de unități de competențe sintetizate la finele fiecărei clase sunt prevăzute pentru evaluarea anuală specifică, colocvii practice (prezentări scenice publice).

Unitățile de conținut în concepția Curriculumului, constituie un mijloc de formare a competențelor, devin mobile, flexibile și oferă profesorului libertatea și responsabilitatea de a decide măsura și modalitatea de a le valorifica în procesul educațional, în funcție de diverși factori de impact (specificul elevilor, al trăsăturilor de dezvoltare psiho-fiziologică individuală etc.). În sens larg, sistemul de conținuturi ale Curriculumului reflectă cele patru domenii intercorelate, specifice disciplinei *Arta actorului*: Antrenare, Interpretare, Creație, Prezentare scenică (autoevaluare), prin care se formează/dezvoltă măiestria actoricească a elevului atât în plan individual, cât și în cooperare, în grup, ca parte componentă a culturii manifestării scenice.

Conținuturile educației teatrale sunt concepute sub aspectul corelației între limbajul specific al *Artei teatrale*, al interacțiunii de curente estetice și diversele genuri ale dramaturgiei universale. Atât prin specificul și conținutul său, cât și prin posibilitățile sale formative. Disciplina *Arta actorului* urmează să solicite nu numai fondul intelectual al elevului, dar și cel afectiv, cu implicații directe în declanșarea unor stări de spirit, al unor trăiri și sentimente, făcându-l sensibil în fața problemelor vieții, astfel contribuind la formarea unei personalități armonioase cu o aleasă educație pentru valorile spirituale și o ținută etică individuală, școlară și socială.

Activitățile și produsele de învățare recomandate în Curriculum prezintă liste deschise de contexte semnificative de manifestare a unităților de competențe proiectate pentru formare/dezvoltare (activități de învățare) și pentru evaluare (produse artistice evaluabile) în contextul unității respective de conținut. Cadrul didactic are libertatea și responsabilitatea să valorifice aceste liste în mod personalizat, dar și să le completeze în funcție de specificul clasei concrete de elevi, de resursele disponibile etc.

Unitatea de învățare reprezintă o structură didactică deschisă și flexibilă cu următoarele caracteristici: este unitară din punct de vedere tematic, determină la elevi un comportament generat prin integrarea unităților de competență și a competențelor specifice, se realizează în mod sistematic și continuu pe o perioadă de timp și se finalizează prin evaluare.

Din punct de vedere procesual, Curriculumul se axează pe următoarele aspecte generale:

- promovarea concepției constructive și interactive ;
- centrarea pe elev, interacțiunea elevului cu alți elevi;
- realizarea intra-, inter- și transdisciplinarității în contexte autentice de învățare, asigurând formarea eficientă a competențelor;
- valorificarea principiilor individualizării, a diferențierii, a personalizării în procesul de învățare, asigurarea eficientă a incluziunii școlare;
- crearea mediilor de învățare cu eficiență înaltă;
- redimensionarea evaluării rezultatelor școlare, axându-se pe evaluarea nivelului de manifestare a competențelor elevilor în contextul evaluării diferențiate.

Aceste aspecte răspund standardelor de educație estetică, iar disciplina *Arta actorului* **permit realizarea principiilor de bază ale acesteia:**

- principiul pasiunii, intuiției și improvizației;
- principiul corelației educației teatrale cu viața;
- principiul unității educației teatrale, instruirii și dezvoltării personale;
- principiul realizării demersului educațional integrat.

Arta actorului, fiind parte componentă a profilului Artă teatrală, prin obiectivele și conținuturile sale urmărește realizarea educației estetice, ca parte componentă a culturii generale. Noțiunea de educație teatrală este interpretată ca proces individual continuu de autodesăvârșire spirituală a personalității prin forme multiaspectuale de contactare cu Arta teatrală, modalitate de reflectare a realității înconjurătoare prin actul teatral-artistice studiat în cadrul disciplinei *Arta actorului*. De aceea procesul instructiv-educational la disciplina *Arta actorului* este axat pe două niveluri:

- **informativ-cognitiv;**
- **formativ-aplicativ.**

Nivelul informativ-cognitiv se va realiza în baza cunoștințelor, informației despre Arta teatrală, în general, și Arta actorului în special (noțiuni, biografii, genuri, compartimente) și prevede dezvoltarea judecății estetice.

Nivelul formativ-aplicativ presupune antrenarea practică a elevilor și dezvoltarea competențelor specifice în baza tehnicilor, trainingurilor și exercițiilor de interpretare și producere a creației artistice (rol, spectacol, operă de artă).

Pe parcursul celor 12 ani de studii se vor studia următoarele unități de conținut:

- Limbajul teatral și componentele de bază ale spectacolului;
- Atenția - element necesar în dezvoltarea aptitudinilor scenice;
- Memoria - educarea memoriei, procesele memoriei;
- Imaginația - dezvoltarea imaginației;
- Observația. Cultivarea spiritului de observație;
- Asociația și redarea stărilor asociative;
- Fantezia și dezvoltarea spiritului creativ;

- Improvizatia - dezvoltarea gândirii creative;
- Dezvoltarea gândirii creative, redarea rolurilor;
- Acțiunea scenică – repere inițiale de creare și cooperare într-un spectacol;
- Studiul scenic, starea fizică și locul acțiunii;
- Comunicarea scenică, tipuri de comunicare;
- Mizanscena și Atmosfera scenică; Studiul compozițional și crearea rolului.

Curriculumul la disciplina *Arta actorului*, ca și finalitate educațională, presupune traseul de transfer între abilitățile inițiale ale copilului spre dezvoltarea aptitudinilor creative individuale către obținerea de competențe artistice practice. Concepția didactică a educației în baza obiectului de studiu *Arta actorului* în clasele cu profil teatral prevede obținerea de către elev a unor cunoștințe complexe despre experiența creației și comunicarea artistică funcțională, ceea ce va asigura încadrarea cu succes a tânărului contemporan în societate. În perspectivă elevii vor aplica abilitățile teatrale, dialogul funcțional în diferite circumstanțe (conversația, dialogul, comunicarea în societate), vor recepta realitatea prin gândire și prin experiență, prin atitudini și activități de creație (expresie corporală, dans, teatru, literatură, etc.), vor pune în valoare relațiile dintre om și natură, nevoia omului de echilibru în cadrul acestor relații, nevoia de stabilitate, ordine, moralitate, frumos, bine, vor învăța să „imite” caracteristicile societății și a vieții însăși. Obiectul de studiu *Arta actorului*, fiind parte componentă a *Artei teatrale* – domeniu sincretic al artelor, care include încă alte patru domenii ale esteticii (muzica, literatura, coreografia, arta plastică), va duce spre transferul interdisciplinar și transdisciplinar, ceea ce dă posibilitatea tânărului contemporan să acumuleze un grad sporit al culturii generale și să se integreze cu succes în societate.

II. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI ARTA ACTORULUI CICLUL PRIMAR

Statutul disciplinei	Aria curriculară	Profil	Clase	Nr. unități de conținut	Numărul de ore pe săptămână	Numărul de ore anual ¹
Obligatorie	Arte	Artă teatrală	I	4	1	33
			II	4	1	33
			III	4	1	33
			IV	4	1	33

¹Poate varia în funcție de structura anului școlar și datele calendaristice.

III. COMPETENȚE SPECIFICE ALE DISCIPLINEI ARTA ACTORULUI CICLUL PRIMAR

1. Aplicarea cunoștințelor specifice termenilor Artei teatrale, utilizând tehnicile conduitei scenice admirabile.
2. Realizarea acțiunii și sarcinii scenice, aplicând capacitățile interpretative personale și utilizând tehnicile specifice disciplinei *Artei actorului*.
3. Demonstrarea culturii generale în baza conținuturilor artei teatrale, valorificând operele literare naționale și universale.
4. Manifestarea culturii comunicării scenice în actul de creare a unui rol din cadrul operei dramatizate (spectacol).

**IV. UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
CICLUL PRIMAR**

Clasa a I-a

Unități de competențe	Unități de conținut	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1. Diseminarea termenilor specifici artei actorului utilizând termeni specifici artei teatrale.</p> <p>1.2. Manifestarea eticii comportamentale scenice, aplicând tehnici de cooperare în grupul de apartenență.</p>	<p>Elementele de bază ale limbajului teatral Limbajul teatral (artă, dramaturg, regizor, actor, personaj, scenă, spectacol, spectator, plasatoare). Teatrele pentru copii. Norme etice teatrale: - conduita scenică; - comportamentul în grupul de apartenență.</p>	<p>Descoperire și aplicare adecvată a termenilor specifici artei teatrale. Exerciții de enumerare și reținere a termenilor specifici artei actorului / artei teatrale. Antrenarea culturii scenice, eticii teatrale.</p>
<p>2.1. Recunoașterea fenomenului de atenție scenică, aplicând tehnicile de concentrare individuală și în grup.</p> <p>2.2. Conștientizarea tehnicilor de antrenare/redare a memoriei scenice.</p> <p>2.3. Demonstrarea aptitudinilor de atenție și memorie scenică, utilizând studiul teatral.</p> <p>2.4. Interpretarea artistică, utilizând tehnicile atenției și memoriei scenice.</p>	<p>Atenția - element necesar în dezvoltarea aptitudinilor scenice: Blocajul scenic (psihologic – muscular). Destinderea mușchilor. Concentrarea (auditivă, vizuală). Jocuri de organizare a atenției. Orientarea conștientă asupra obiectului de atenție. Memoria - educarea memoriei: Procese memoriei. Memorarea (neintenționată și voluntară). Memorarea obiectelor. Memorarea cuvintelor. Memorarea vocii . Memorarea pașilor. Memorarea caracteristicilor personajelor și acțiunilor.</p>	<p>Studii de antrenare și dezvoltare a atenției. Exerciții de direcționare a atenției pe obiect / persoană / culoare / sunet. Exerciții de reținere a șirului de evenimente. Exerciții de memorare a obiectelor. Exerciții de recunoaștere și memorare a sunetelor. Studii de antrenare și dezvoltare a memoriei conform sarcinii scenice.</p>
<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice.</p> <p>3.2. Utilizarea corectă a tehnicilor de redare a propriei imaginații, utilizând tehnicile artei actorului.</p> <p>3.3. Crearea unui rol scenic veridic, utilizând procesele imaginației.</p>	<p>Imaginația - dezvoltarea spiritului de creare a unui studiu teatral: Noțiunea de imagine. Imagini din conținutul textului. De la imagine la imaginație. Schimbarea funcției obiectului. Schimbarea comportamentului față de obiect. Restabilirea imaginii.</p>	<p>Exerciții de antrenare a imaginației. Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în corespundere cu sarcina scenică prestabilită.</p>

<p>4.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare.</p> <p>4.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător.</p> <p>4.3. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.</p>	<p>Chipul scenic, rolul teatral în cadrul unui minispectacol utilizând opere literare din folclorul copiilor: strigături, versuri, cimilituri povești populare:</p> <p>Analiza textului.</p> <p>Repartizarea rolurilor. Personificarea.</p> <p>Mizanscenarea.</p> <p>Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică.</p> <p>Prezentarea operei teatrale.</p>	<p>Citirea textului.</p> <p>Analiza personajelor.</p> <p>Repartizarea rolurilor.</p> <p>Mizanscenarea.</p> <p>Repetiții.</p> <p>Prezentarea publică.</p> <p>Produce: Studii teatrale/ secvențe de spectacole/ minispectacole prezentate public din repertoriul folclorului copiilor.</p>
--	--	---

La sfârșitul clasei I-a elevul poate:

- recepta și distinge corect termenii specifici *Artei actorului și Artei teatrale;*
- demonstra conduită/comportament și etică scenică;
- aplica tehnici de reținere și demonstrare a spiritului de observație, imaginație, atenție, asociație și memorie scenică;
- manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (parteneriat) ghidat;

manifestând:

- cultură și interes față de arta teatrală;
- spirit de colegialitate și activitate în cooperare;
- utilizarea tehnicile Artei actorului;
- manifestare publică de calitate.

Clasa a II-a

Unități de competențe	Unități de conținut	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1. Diseminarea termenilor specifici artei actorului utilizând termeni specifici artei teatrale.</p> <p>1.2. Utilizarea corectă a termenilor specifici artei teatrale, manifestând interes și cunoștințe.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice, aplicând tehnici de cooperare în grupul de apartenență.</p>	<p>Elementele de bază ale limbajului teatral și etica teatrală.</p> <p>Limbajul teatral.</p> <p>Tipuri de teatru: teatrul de păpuși, teatre dramatice, teatrul de operă și balet).</p> <p>Normele etice teatrale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • conduita scenică; • comportamentul în grupul de apartenență. 	<p>Descoperire și aplicare adecvată a termenilor specifici artei teatrale.</p> <p>Exerciții de enumerare și reținere a termenilor specifici artei actorului / artei teatrale.</p> <p>Antrenarea culturii scenice, eticii teatrale.</p>
<p>2.1. Descrierea etapelor de redare a tehnicilor specifice observației, menționând etapele descriptive ale observației.</p> <p>2.2. Aplicarea tehnicilor de observație, realizând sarcina scenică în studiile teatrale.</p>	<p>Observația.</p> <p>Percepția neintenționată și voluntară. Testarea percepției-modificări intervenite. Particularități asemănătoare și diferențiate ale obiectelor. Înșușirile obiectelor. Aspectul fizic al colegilor. Portretul celor apropiați.</p>	<p>Exerciții de educare și dezvoltare a spiritului de observație.</p> <p>Training de aplicare a spiritului de observație în rezolvarea sarcinii scenice.</p>

<p>2.3. Enumerarea proceselor specifice asociației umane, utilizând tehnici de memorare prin asociere.</p> <p>2.4. Redarea stărilor psiho-emoționale, aplicând tehnici de observație și asociație.</p>	<p>Asociația. Termeni (cuvinte) care provoacă simțul. Muzica creatoare de imagini. Studiul scenic. Șirul asociațiilor provocate de cuvinte.</p>	<p>Exerciții de dezvoltare a memoriei asociative. Studii de antrenare și reținere a spiritului asociativ. Reieșind din melodie/sunet/cuvânt. Studii de redare a chipului scenic în baza unei povești.</p>
<p>3.4. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice.</p> <p>3.5. Utilizarea corectă a tehnicilor de redare a propriei imaginații, utilizând tehnicile artei actorului.</p> <p>3.6. Crearea unui rol scenic veridic, utilizând procesele imaginației.</p>	<p>Imaginația - dezvoltarea spiritului de creare a unui studiu teatral: Noțiuni de imagine și imaginație. Diferențierea imaginii de imaginație. Schimbarea funcției obiectului. Prezentarea imaginii conținutului conform textului. Imaginația creatoare. Povestiri inventate.</p>	<p>Exerciții de antrenare a imaginației. Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în corespundere cu sarcina scenică prestabilită.</p>
<p>4.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare.</p> <p>4.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător.</p> <p>4.3. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.</p>	<p>Studii de creare a chipului scenic (personaj) în cadrul unui minispectacol în baza unei povestiri/povești/poezii scurte: Citirea și analiza textului. Repartizarea rolurilor. Personificarea. Mizanscenarea. Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică. Prezentarea operei teatrale.</p>	<p>Citirea textului. Analiza personajelor. Repartizarea rolurilor. Mizanscenarea. Repetiții. Prezentarea publică. Produce: Studii teatrale/ secvențe de spectacole/ minispectacole prezentate public cu interpretarea unui personaj scenic.</p>
<p>La sfârșitul clasei a II-a elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • distinge și utiliza corect termenii specifici <i>Artei actorului și Artei teatrale;</i> • demonstra conduită/comportament și etică scenică; • aplica tehnici de reținere și demonstrare a memoriei și imaginației scenice; • crea independent legături cognitive de manifestare a asociației și observației scenice; • manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (partenereat); <p><i>manifestând:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • cultură și interes față de arta teatrală; • spirit de colegialitate și activitate în cooperare; • manifestare publică de calitate. 		

Clasa a III-a		
Unități de competențe	Unități de conținut	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1 Diseminarea termenilor specifici artei actorului utilizând termeni specifici artei teatrale.</p> <p>1.2. Utilizarea corectă a termenilor specifici artei teatrale, manifestând interes și cunoștințe.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice, aplicând tehnici de cooperare în grupul de apartenență.</p>	<p>Elementele de bază ale limbajului teatral și etica teatrală.</p> <p>Termeni ai limbajului actoricesc (actor, repetiție).</p> <p>Termeni ai limbajului regizoral (regizor, montare, avanpremieră).</p> <p>Structura unui spectacol: elemente de scenografie (machiaj, costum, decor, recuzită, lumina); coloana sonoră (sonorizarea); mișcarea scenică; dramaturgia (structura pieselor de teatru).</p> <p>Normele etice teatrale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • conduita scenică; • comportamentul în grupul de apartenență. 	<p>Descoperire și aplicare adecvată a termenilor specifici artei teatrale.</p> <p>Exerciții de enumerare și reținere a termenilor specifici artei actorului / artei teatrale.</p> <p>Exerciții de creare a unor elemente/schițe de decor, coloană sonoră, recuzită.</p> <p>Antrenarea culturii scenice, eticii teatrale.</p>
<p>2.1. Enumerarea și diseminarea proceselor specifice fanteziei umane.</p> <p>2.2. Implicarea în studiile scenice a clasamentelor fanteziei.</p> <p>2.3. Redarea stărilor psiho-emoționale prin aplicarea tehnicilor specifice.</p>	<p>Dezvoltarea gândirii creative.</p> <p>Fantezia - dezvoltarea fanteziei. Relatări ireale, inventate.</p> <p>Aplicarea „fanteziilor” în redarea chipului scenic.</p> <p>Analiza și comparația operei dramatice.</p> <p>Structura studiului de situație (început, punct culminant, deznodământ).</p>	<p>Exerciții de dezvoltare a gândirii creative.</p> <p>Aplicarea adecvată a „fanteziilor” prin gândirea logică.</p> <p>Studii de interpretare logică a șirului de evenimente.</p>
<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice artei actorului.</p> <p>3.2. Utilizarea corectă a tehnicilor de redare a propriei imaginații, utilizând tehnicile artei actorului.</p> <p>3.3. Crearea unui rol scenic veridic, utilizând procesele imaginație.</p>	<p>Imaginația - dezvoltarea imaginației.</p> <p>Imaginația creativă.</p> <p>Redarea sentimentelor.</p> <p>Redarea emoțiilor.</p> <p>Studii de creare a unui rol scenic, prin intermediul imaginației proprii în procesul de redare a stărilor psiho-emoționale (bucurie, tristețe, neliniște, admirație, fericire, etc).</p>	<p>Exerciții de antrenare a imaginației.</p> <p>Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în corespundere cu sarcina scenică prestabilită.</p> <p>Training de aplicare imaginației proprii în redarea chipului scenic după tipologia acestuia.</p>
<p>4.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare.</p> <p>4.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător.</p> <p>4.3. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.</p>	<p>Studii de creare a chipului scenic (personaj) în cadrul unui minispectacol în baza unei opere scurte/povești pe roluri:</p> <p>Citirea și analiza textului.</p> <p>Repartizarea rolurilor. Personificarea.</p> <p>Mizanscenarea.</p> <p>Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică.</p>	<p>Citirea textului.</p> <p>Analiza personajelor.</p> <p>Repartizarea rolurilor.</p> <p>Mizanscenarea.</p> <p>Repetiții.</p> <p>Prezentarea publică.</p> <p>Produse: Studii teatrale/ secvențe de spectacole/ minispectacole</p>

	Prezentarea operei teatrale.	prezentate public cu interpretare pe roluri (formă dialogată).
<p>La sfârșitul clasei a III-a elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • aprecia și utiliza corect termenii specifici <i>Artei actorului</i> și <i>Artei teatrale</i>; • demonstra conduită/comportament și etică scenică; • aplica tehnici de reținere și demonstrare a memoriei și imaginației scenice; • crea independent legături cognitive de manifestare a asociației și observației scenice; • manifesta fantezie creativă în redarea/interpretarea chipului scenic; • manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (parteneriat) într-un minispectacol integru; <p><i>manifestând:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • cultură și interes față de arta teatrală; • capacitate de interpretare a unui rol scenic; • utilizarea tehnicile Artei actorului; • spirit de colegialitate și activitate în cooperare; • manifestare publică de calitate. 		
Clasa a IV-a		
Unități de competențe	Unități de conținut	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1 Diseminarea termenilor specifici artei actorului utilizând termeni specifici artei teatrale.</p> <p>1.2. Utilizarea corectă a termenilor specifici artei teatrale, manifestând interes și cunoștințe.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice, aplicând tehnici de cooperare în grupul de apartenență.</p>	<p>Elementele de bază ale limbajului teatral și etica teatrală.</p> <p>Specii ale genului dramatic: tragedia, comedia, drama, melodramă, opera, baletul.</p> <p>Teatrele naționale din Republica Moldova.</p> <p>Normele etice teatrale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • conduita scenică; • comportamentul în grupul de apartenență. 	<p>Discuția dirijată, descoperire și aplicare adecvată a termenilor specifici artei teatrale.</p> <p>Vizionări de secvențe de spectacole de diferite genuri (video-proiecții).</p> <p>Exerciții de clasificare a genurilor dramatice.</p> <p>Antrenarea culturii scenice, eticii teatrale.</p>
<p>2.1. Enumerarea și diseminarea proceselor specifice acțiunii scenice.</p> <p>2.2. Imotivarea acțiunii scenice, aplicând tehnici de comportament adecvat circumstanțelor.</p> <p>2.3. Redarea stărilor psiho-emoționale prin aplicarea tehnicilor specifice.</p>	<p>Acțiunea scenică - gândirea, sentimentul, imaginația și comportarea fizică a actorului.</p> <p>Particularitățile acțiunii scenice și extrascenice (originea volițională în corelație cu scopul determinat).</p> <p>Verbe-acțiune și verbe -sentiment.</p> <p>Motivarea locului acțiunii.</p>	<p>Exerciții de mișcare, comunicare și adaptare scenică eficientă.</p> <p>Exerciții de aplicare a tehnicilor actoricești în spațiul extrascenic.</p> <p>Studii de motivare a comportamentului scenic, verbe-acțiune, verbe-sentimentala în dependență de locul acțiunii și schimbarea acestuia.</p>

<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice artei actorului.</p> <p>3.2. Utilizarea corectă a tehnicilor de redare a propriei imaginații și observații utilizând tehnicile artei actorului.</p> <p>3.3. Implementarea spiritului de observație în interpretând rolul conform sarcinii scenice.</p> <p>3.4. Crearea unui rol scenic veridic, utilizând procesele imaginație.</p>	<p>Imaginația - dezvoltarea imaginației.</p> <p>Observații asupra comportamentului păsărilor.</p> <p>Observații asupra comportamentului animalelor.</p> <p>Imagini produse în baza efectelor sonore și muzicale.</p> <p>Comunicarea cu natura.</p> <p>Monologul obiectului.</p> <p>Expunerea gândurilor față de obiect.</p> <p>Justificarea pozițiilor (Stop cadrul)</p> <p>Singurătatea publică.</p>	<p>Exerciții de educare și dezvoltare a spiritului de observație.</p> <p>Exerciții de antrenare a imaginației.</p> <p>Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în comunicarea cu natura.</p> <p>Training de antrenare a expunerii gândurilor față de obiect.</p> <p>Exerciții de antrenare a Stop-cadrului scenic.</p>
<p>4.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare.</p> <p>4.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător.</p> <p>4.3. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.</p>	<p>Studii de creare a chipului scenic (personaj) în cadrul unui minispectacol ce are la bază opera completă (poveste, legendă, scenetă):</p> <p>Citirea și analiza textului.</p> <p>Repartizarea rolurilor. Personificarea.</p> <p>Mizanscenarea.</p> <p>Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică.</p> <p>Prezentarea operei teatrale.</p>	<p>Citirea textului.</p> <p>Analiza personajelor.</p> <p>Repartizarea rolurilor.</p> <p>Mizanscenarea.</p> <p>Repetiții.</p> <p>Prezentarea publică.</p> <p>Produce: Studii/ secvențe de spectacole/ minispectacole prezentate public în baza unei opere compuse (integre).</p>
<p>La sfârșitul clasei a IV-a elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • valorifica și utiliza corect termenii specifici <i>Artei actorului</i> și <i>Artei teatrale</i>; • demonstra conduită/comportament și etică scenică; • demonstra spirit de observație, atenție, imaginației, și memorie scenică; • utiliza tehnici de acțiune scenică - gândire, sentiment, imaginație și comportament fizic specifice artei actorului; • crea independent legături cognitive de manifestare scenică și utilizare adecvată a tehnicilor actricești studiate; • manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (parteneriat) în cadrul unui minispectacol integru, cu acțiuni logice, consecutive, conștiente, independent; <p>manifestând:</p> <ul style="list-style-type: none"> • cultură și interes față de arta teatrală; • capacitate de interpretare a unui rol scenic; • utilizarea tehnicile Artei actorului; • spirit de colegialitate și activitate în cooperare; • manifestare publică de calitate. 		

II ADMINISTRAREA DISCIPLINEI ARTA ACTORULUI CICLUL GIMNAZIAL

Statutul disciplinei	Aria curriculară	Profil	Clase	Nr. unități de conținut	Numărul de ore pe săptămână	Numărul de ore anual ¹
Obligatorie	Arte	Artă teatrală	V	5	1	34
			VI	5	1	34
			VII	5	1	34
			VIII	5	1	34
			IX	5	1	33

¹Poate varia în funcție de structura anului școlar și datele calendaristice.

III. COMPETENȚE SPECIFICE ALE DISCIPLINEI ARTA ACTORULUI CICLUL GIMNAZIAL

1. Aplicarea cunoștințelor specifice termenilor Artei teatrale, manifestând cultură și conduită scenică admirabilă.
2. Realizarea acțiunii și sarcinii scenice, aplicând capacitățile interpretative personale și utilizând tehnicile *Artei actorului*.
3. Utilizarea tehnicilor de imaginație, improvizație scenică, redând formele creative motivaționale în actul teatral și social-comunicativ.
4. Demonstrarea culturii generale în baza conținuturilor artei teatrale, valorificând operelor dramaturgiei naționale și universale.
5. Autoevoluarea publică, manifestând spirit de cooperare activă și cultură a comunicării scenice.

IV. UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE CICLUL GIMNAZIAL

Clasa a V-a

Unități de competențe	Unități de învățare	Activități și produse de învățare recomandate
1.1 Diseminarea termenilor specifici artei actorului utilizând termeni specifici artei teatrale. 1.2. Utilizarea corectă a termenilor specifici artei teatrale, manifestând interes și cunoștințe. 1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice, aplicând tehnici de cooperare în grupul de apartenență.	Limbajul teatral și componentele de bază ale spectacolului. Termeni actoricești (actor, rol repetiție, machiaj, costum, decor, recuzită, coloana sonoră, lumină, regizor, montare) Normele etice teatrale și bunele maniere. Conduita scenică și comportamentul în grupul de apartenență.	Studiul de caz: analiza și reținerea termenilor specifici, utilizarea corectă și adecvată în context. Exerciții de creare a unui plan de montare, coloane sonore, elemente scenografice. Aplicarea tehnicilor de conduită scenică în grupul de apartenență.

<p>2.1. Recunoașterea tehnicilor de concentrare a atenției redând nuanțele specifice ale interpretării scenice.</p> <p>2.2. Aplicarea proceselor motorii de reținere a evenimentelor utilizând tehnicile de memorare a stărilor psiho-emoționale.</p> <p>2.3. Memorarea etapelor de desfășurare a studiilor scenice creând chipul și rolul teatral de sine stătător</p> <p>2.4. Enumerarea proceselor specifice asociației umane utilizând tehnicile atenției scenice.</p> <p>2.5. Redarea stărilor psiho-emoționale aplicând tehnicile asociației scenice.</p>	<p>Atenția - element necesar în dezvoltarea aptitudinilor scenice. Atenția interioară și exterioară.</p> <p>Orientarea atenției asupra imaginilor, gândurilor și sentimentelor.</p> <p>Urmărirea obiectelor, fenomenelor din mediul ambiant.</p> <p>Urmărirea acțiunilor.</p> <p>Trei cercuri de atenție.</p> <p>Singurătatea publică.</p> <p>Educarea memoriei.</p> <p>Memoria emoțională- memoria sentimentului și cele cinci simțuri.</p> <p>Relatări ce prezintă creierului imagini, situații, circumstanțe, mirosuri, sunete, gusturi.</p> <p>Memoria senzuală, auditivă, tactilă, vizuală.</p> <p>Asociația.</p> <p>Imagini produse de melodii audiate.</p> <p>Stări emoționale în contextul fragmentelor muzicale.</p> <p>Asociații produse din contemplarea reproducărilor, picturilor și operelor de artă.</p>	<p>Exerciții de antrenare și dezvoltare a atenției.</p> <p>Exerciții de orientare a tenției asupra fenomenelor din mediul ambiant.</p> <p>Studii de demonstrare a singurătății publice în trei cercuri de atenție.</p> <p>Exerciții de antrenare și dezvoltare a tuturor tipurilor de memorie.</p> <p>Exerciții de reținere a tipurilor tactile de memorie.</p> <p>Execiții de memorare a imaginilor.</p> <p>Execiții de memorare a sunetelor.</p> <p>Studii de antrenare și dezvoltare a memoriei conform sarcinii scenice.</p> <p>Exerciții de dezvoltare a memoriei asociative.</p> <p>Studii de antrenare și reținere a spiritului asociativ reieșind din melodie/sunet/cuvânt.</p>
<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice artei actorului.</p> <p>3.2. Utilizarea corectă a tehnicilor de redare a propriei imaginații, utilizând tehnicile artei actorului.</p> <p>3.3. Crearea unui rol scenic veridic, utilizând procesele imaginație.</p>	<p>Dezvoltarea imaginației.</p> <p>Imaginația în contextul situațiilor propuse.</p> <p>Părțile componente ale situațiilor:</p> <p>Când?</p> <p>Unde?</p> <p>Din ce cauză?</p> <p>Cine?</p> <p>Cum?</p> <p>Rezolvarea situațiilor scenice individual/ cu partenerul/ în grup (1/2/3/10).</p>	<p>Analiza logică constructivă, clasificarea și reținerea situațiilor specifice actului teatral.</p> <p>Exerciții de antrenare a imaginației și aplicare corectă în corespundere cu sarcina scenică prestabilită.</p> <p>Studii de rezolvare a sarcinii scenice după formula 1/2/3/10, etc.</p>
<p>4.1. Realizarea sarcinii acționale scenice, redarea stărilor psiho-emoționale.</p> <p>4.2. Utilizarea tehnicilor de interpretare a studiilor scenice adecvat circumstanțelor. Implementarea.</p> <p>4.3. Interpretarea unui rol veridic aplicând tehnicile artei actorului.</p>	<p>Studiul scenic, starea fizică și locul acțiunii.</p> <p>Clasificarea studiilor - noțiuni și legități.</p> <p>Starea fizică justificată prin locul acțiunii și condiții scenice.</p> <p>Evocarea stării fizice în anumite situații din viață.</p> <p>Studii de dezvoltare a imaginației în dependență de locul acțiunii (în pădure, la lac, în cosmos, la școală, pe gheață etc.) inspirate din modelele operelor dramatice (piese de teatru)</p>	<p>Exerciții de clasificare și antrenare a stărilor psiho-fizice în scenă.</p> <p>Studii de antrenare și redare a stărilor psiho-emoționale prin tehnici actoricești.</p>

4.4. Aplicarea modelelor operelor dramaturgiei naționale în procesul de creație a studiului scenic.		
5.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare. 5.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător. 5.3. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.	Crearea și prezentarea studiilor practice, secvențelor de spectacole, spectacolelor cu interpretarea individuală a rolurilor: <ul style="list-style-type: none"> • Selectarea piese. • Citirea textelor la masa de lucru, repartizarea rolurilor. • Analiza personajelor, personificare. • Mizanscenarea. • Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică. • Prezentarea operei teatrale. 	Citirea textului. Analiza personajelor. Repartizarea rolurilor Mizanscenarea. Repetiții. Prezentarea publică. Produce: Studii/ secvențe de spectacole/ minispectacole prezentate public prin interpretarea unui rol individual.
<p>La sfârșitul clasei a V-a elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • valorifica și utiliza corect termenii specifici <i>Artei actorului și Artei teatrale;</i> • demonstra conduită/comportament și etică scenică; • implementa tehnici specifice Artei actorului de redare a spiritului de observație, atenție și imaginație scenică; • utiliza tehnici de acțiune scenică – memorie, gândire, sentiment, imaginație și comportament fizic specifice Artei actorului; • crea independent legături cognitive de manifestare scenică și utilizare adecvată a tehnicilor actoricești studiate; • manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (parteneriat) în cadrul studiilor teatrale sau a unui minispectacol integru, cu acțiuni logice, consecutive, conștiente, independent; <p>manifestând atitudini și valori primordiale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sensibilitate pentru esteticul din viață și cel artistic; • spirit de observație și creativitate artistică; • simț, gust și creativitate estetică; • atitudine pozitivă și interes pentru valorile artistice naționale și universale. • comunicare eficientă, responsabilitate și conlucrare în echipă/parteneriat. 		
Clasa a VI-a		
Unități de competențe	Unități de învățare	Activități și produse de învățare recomandate
1.1 Diseminarea termenilor specifici artei actorului utilizând termeni specifici artei teatrale.	Limbajul teatral și componentele de bază ale spectacolului. Genurile operelor dramatice (drama, tragedia, comedia, opera, baletul) – noțiuni generale. Dramaturgi notorii.	Analiza și reținerea termenilor noi, specifici dramaturgiei. Exerciții de descoperire și aplicare adecvată a stilului de interpretare actoricească a materiei.

<p>1.2. Utilizarea corectă a termenilor specifici artei teatrale, manifestând interes și cunoștințe.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice, aplicând tehnici de cooperare în grupul de apartenență.</p>	<p>Normele etice teatrale și bunele maniere.</p> <p>Conduita scenică și comportamentul în grupul de apartenență.</p>	<p>Training de aplicare a tehnicilor de conduită scenică în grupul de apartenență.</p>
<p>2.1. Recunoașterea tehnicilor de concentrare a atenției redând nuanțele specifice ale interpretării scenice.</p> <p>2.2. Aplicarea proceselor motorii de reținere a evenimentelor utilizând tehnicile de memorare a stărilor psiho-emoționale.</p> <p>2.3. Memorarea etapelor de desfășurare a studiilor scenice creând chipul și rolul teatral de sine stătător</p> <p>2.4. Enumerarea proceselor specifice asociației umane utilizând tehnicile atenției scenice.</p> <p>2.5. Redarea stărilor psiho-emoționale aplicând tehnicile asociației scenice.</p>	<p>Modelul în crearea rolului scenic – studii de observație și asociație</p> <p>Redarea lanțului asociativ prin intermediul memoriei și observației scenice.</p> <p>Tipaje și caractere generale.</p> <p>Statutul și starea socială.</p> <p>Stări fizice caracteristice vârstelor și dispozițiilor.</p> <p>Stările psiho-emoționale (reținerea caracteristicilor de interpretare a emoțiilor și sentimentelor.</p> <p>Evocarea stării fizice și psiho-emoționale în anumite situații din viață.</p>	<p>Analiza critică constructivă: clarificarea și clasificarea tipajelor și caracterelor personajului scenic.</p> <p>Studii de interpretare/redare a stărilor psiho-emoționale și fizice.</p> <p>Studii de plasare a creației proprii în spațiu și timp adecvat circumstanțelor în dependență de sarcina scenică.</p>
<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice artei actorului.</p> <p>3.2. Utilizarea corectă a tehnicilor de redare a propriei imaginații, utilizând tehnicile artei actorului.</p> <p>3.3. Clasificarea etapelor LOI prin interpretarea creativă a sarcinii scenice.</p> <p>3.4. Crearea unui rol scenic veridic, utilizând procesele imaginație și tehnicile LOI.</p>	<p>Imaginația – factor important în modificarea atitudinii.</p> <p>Schimbul atitudinii față de locul acțiunii:</p> <p>Cum am ajuns aici?</p> <p>Sunt pentru prima oară aici?</p> <p>Ce vreau să fac aici?</p> <p>Demult sunt aici?</p> <p>De ce am venit aici?</p> <p>Cu ce scop sunt aici?</p> <p>Cât timp voi petrece aici? Studii de improvizare.</p> <p>Studii de corelație dintre atitudine și dorința de a acționa.</p> <p>LOI (Lucru cu Obiecte Imaginare) .</p> <p>Atenția tactilă, starea fizică, credibilitatea subiectivă, punctul fix. Studii practice.</p>	<p>Exerciții de antrenare a imaginației.</p> <p>Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în comunicarea cu natura.</p> <p>Analiza și reținerea tipului de activitate actoricească LOI.</p> <p>Exerciții de antrenare a procedurilor specifice LOI.</p> <p>Studii de improvizare și dezvoltare a atenției și creativității artistice în baza tehnicii LOI.</p>

<p>4.1. Realizarea sarcinii acționale scenice, redarea stărilor psiho-emoționale.</p> <p>4.2. Utilizarea tehnicilor de interpretare a studiilor scenice adecvat circumstanțelor. Implementarea.</p> <p>4.3. Interpretarea unui rol veridic aplicând tehnicile artei actorului.</p> <p>4.4. Aplicarea modelelor operelor dramaturgiei naționale în procesul de creație a studiului scenic.</p>	<p>Studiul scenic.</p> <p>Studii de comportament individual - noțiuni și legități.</p> <p>Clasificarea studiilor de comportament scenic.</p> <p>Cele trei etape în studiile cu aprecierea evenimentului:</p> <ul style="list-style-type: none"> • comportament până la eveniment; • aprecierea și desfășurarea evenimentului; • comportamentul după eveniment. <p>Neprevăzutul în studiile scenice.</p> <p>Tăcerea firească.</p> <p>Studii în condițiile tăcerii firești.</p> <p>Atitudinea. Schimbul atitudinii față de obiect, persoană (naivitatea, spontanietatea, credibilitatea, semnificația).</p>	<p>Analiza critică constructivă: comportament până la, în timpul, după eveniment.</p> <p>Traininguri de aplicare a tehnicilor interpretative în circumstanțe prestabilite.</p> <p>Studii de redare a stărilor specifice tăcerii firești și a reacțiilor la situații scenice neprevăzute.</p>
<p>5.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare.</p> <p>5.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător.</p> <p>5.3. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.</p>	<p>Crearea și prezentarea studiilor practice, secvențelor de spectacole, cu introducerea elementelor LOI:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Selectarea piese. • Citirea textelor la masa de lucru, repartizarea rolurilor. • Analiza personajelor, personificare. • Mizanscenarea. • Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică. • Prezentarea operei teatrale. 	<p>Citirea textului.</p> <p>Analiza personajelor.</p> <p>Repartizarea rolurilor</p> <p>Mizanscenarea.</p> <p>Repetiții.</p> <p>Prezentarea publică.</p> <p>Produce: Studii/ secvențe de spectacole/ minispectacole prezentate public cu utilizarea elementelor LOI.</p>
<p>La sfârșitul clasei a VI-a elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • valorifica și utiliza corect termenii specifici <i>Dramaturgiei și Artei teatrale</i>; • demonstra conduită/comportament și etică scenică; • implementa tehnici specifice <i>Artei actorului</i>, de redare a stărilor psiho-emoționale, conform sarcinii scenice; • utiliza tehnici LOI (imaginație și improvizație incipientă, lucru cu obiecte imaginare) și comportament fizic specifice <i>Artei actorului</i>; • crea independent legături cognitive de manifestare scenică și utilizare adecvată a tehnicilor actricești studiate; • manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (parteneriat) în cadrul studiilor teatrale sau a unui minispectacol integru, cu acțiuni logice, consecutive, conștiente, independent; <p>manifestând atitudini și valori primordiale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sensibilitate pentru esteticul din viață și cel artistic; • spirit de observație și creativitate artistică; • simț, gust și creativitate estetică; • atitudine pozitivă și interes pentru valorile artistice naționale și universale; • comunicare eficientă, responsabilitate și conlucrare în echipă/parteneriat. 		

Clasa a VII-a		
Unități de competențe	Unități de învățare	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1. Diseminarea termenilor specifici artei actorului utilizând termeni specifici artei teatrale.</p> <p>1.2. Utilizarea corectă a termenilor specifici artei teatrale, manifestând interes și cunoștințe.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice, aplicând tehnici de cooperare în grupul de apartenență.</p>	<p>Limbajul teatral și componentele de bază ale spectacolului. Părțile componente ale spectacolului:</p> <ul style="list-style-type: none"> • piesa de teatru; • scenografia (decorul, costumul, luminografia, recuzita); • coloana sonoră; • mișcarea scenică, coregrafia spectacolului. <p>Activitatea în cooperare în realizarea sarcinilor scenice.</p>	<p>Studiul de caz: analiza componentelor de bază a spectacolului și clasificarea acestora.</p> <p>Exerciții de elaborare și punere în aplicațiune a componentelor specifice artei spectacolului.</p> <p>Proiect de elaborare/ confecționare a elementelor componente specifice spectacolului.</p>
<p>2.1. Relatarea tipurilor de comunicare scenică, utilizând termeni specifici.</p> <p>2.2. Aplicarea tehnicilor de redare a diverselor tipuri de comunicare scenică</p> <p>2.3. Realizarea sarcinii acțiionale scenice, comunicând eficient în procesul de redare a stărilor psiho-emoționale.</p>	<p>Comunicarea scenică. Tipurile de comunicare Comunicarea verbală . Comunicarea non-verbală. Comunicarea paraverbală. Gestul și mimica.</p>	<p>Clasificarea și analiza tipurilor de comunicare scenică.</p> <p>Exerciții de antrenare a tipurilor de comunicare scenică.</p> <p>Studii de aplicare a manierelor interpretative ale stilurilor/ tipurilor de comunicare.</p> <p>Descoperirea și clasificarea normelor de atitudine scenică față de partener.</p> <p>Exerciții de interpretare a rolurilor în cooperare.</p>
<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice artei actorului.</p> <p>3.2. Aplicarea tehnicilor specifice procesului de improvizație realizând sarcini scenice.</p> <p>3.3. Manifestarea abilităților de creare a rolului, reieșind din sarcina propusă.</p>	<p>Improvizația Obiecte însuflețite. Redarea caracteristicilor obiectelor neanimate prin studiul psihologiei umane. Studii practice de transfigurare imaginară Eu - lampă, Eu - scaun, Eu -minge, etc... Demonstrarea imaginației personale în procesul de creare a chipului scenic.</p>	<p>Exerciții de antrenare a imaginației și improvizației.</p> <p>Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în procesul neanimat.</p> <p>Training de antrenare a expunerii gândurilor față de obiectul însuflețit.</p> <p>Studii de demonstrare a abilităților individuale prin metodele improvizației în interpretarea sarcinii scenice.</p>

<p>4.1. Realizarea sarcinii acționale scenice, redarea stărilor psiho-emoționale.</p> <p>4.2. Utilizarea tehnicilor de interpretare a studiilor scenice adecvat circumstanțelor. Implementarea.</p> <p>4.3. Interpretarea unui rol veridic aplicând tehnicile artei actorului.</p> <p>4.4. Aplicarea modelelor operelor dramaturgiei naționale în procesul de creație a studiului scenic.</p>	<p>Acțiunea scenică, motivația, firescul acțiunii și sarcina scenică.</p> <p>Scopul acțiunii (ce fac?)</p> <p>Motivația acțiunii (de ce fac?).</p> <p>Modalitatea de realizare a sarcinii scenice (cum, în ce mod fac?).</p> <p>Dorința și putința – elemente primordiale în executarea sarcinii scenice.</p> <p>Atitudinea față de partener.</p> <p>Studii cu mai mulți parteneri: Justificarea tăcerii și importanța imaginației în căutarea atitudinii adecvate față de partener.</p> <p>Schimbul atitudinii între parteneri – baza acțiunii scenice.</p> <p>Interacțiunea cu partenerul.</p> <p>Momentele conflictuale obiective și subiective (replica, acțiunile, reacțiile partenerului și restructurări lăuntrice permanente, condiționate de reacția cu partenerul).</p>	<p>Training practic: ce? de ce? cum? – stabilirea etapelor de Crearea chipului scenic.</p> <p>Studii de delimitare a funcției și formei de realizare a unui rol scenic, adaptate la potențialul creativ individual.</p> <p>Studii de antrenare a motivației scenice.</p>
<p>5.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare.</p> <p>5.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător.</p> <p>5.3. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.</p>	<p>Crearea și prezentarea studiilor practice, secvențelor de spectacole, spectacolelor cu elemente de improvizatie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Selectarea piese. • Citirea textelor la masa de lucru, repartizarea rolurilor. • Analiza personajelor, personificare. • Mizanscenarea. • Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică. • Prezentarea operei teatrale. 	<p>Citirea textului.</p> <p>Analiza personajelor.</p> <p>Repartizarea rolurilor.</p> <p>Mizanscenarea.</p> <p>Repetiții.</p> <p>Prezentarea publică.</p> <p>Produce: Studii/ secvențe de spectacole/ minispectacole prezentate public prin utilizarea celor trei tipuri de comunicare.</p>
<p>La sfârșitul clasei a VII-a elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • valorifica și utiliza corect termenii specifici <i>Artei teatrale</i>; • demonstra conduită/comportament și etică scenică; • deduce și aplică tehnici potrivite, specifice Artei actorului, reieșind din evenimentul scenic; • acționa și conlucra în cooperare cu partenerii de scenă; • motiva și deduce forma de acțiune în cadrul unui studiu scenic reieșind din scopul și motivul acțiunii scenice; • aplica tehnicile comunicării scenice în toate variantele studiate; • crea independent legături cognitive de manifestare scenică și utilizare adecvată a tehnicilor actoricești studiate; • manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (parteneriat) în cadrul studiilor teatrale sau a unui minispectacol integru, cu acțiuni logice, consecutive, conștiente, independent; <p>Manifestând atitudini și valori primordiale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sensibilitate pentru esteticul din viață și cel artistic; 		

- spirit de observație și creativitate artistică;
- simț, gust și creativitate estetică;
- atitudine pozitivă și interes pentru valorile artistice naționale și universale;
- comunicare eficientă, responsabilitate și conlucrare în echipă/parteneriat.

Clasa a VIII-a

Unități de competențe	Unități de învățare	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1 Diseminarea termenilor specifici artei actorului utilizând termeni specifici artei teatrale.</p> <p>1.2. Utilizarea corectă a termenilor specifici artei teatrale, manifestând interes și cunoștințe.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice, aplicând tehnici de cooperare în grupul de apartenență.</p>	<p>Limbajul teatral și componentele de bază ale spectacolului. Tehnici actoricești elaborate de mari oameni de teatru K. S. Stanislavski, M. Cehov, E. Vahtangov – noțiuni generale. Aspecte și tehnici generale ale studiului scenic. Conduita scenică. Formarea deprinderilor de etică profesională.</p>	<p>Studiul de caz: exerciții de descoperire și aplicare adecvată a stilului de interpretare actoricească a materiei reieșind din specificul școlilor teatrale notorii. Training de manifestare publică conform normelor etice de prezentare.</p>
<p>2.1. Relatarea tipurilor de comunicare scenică, utilizând termeni specifici.</p> <p>2.2. Aplicarea tehnicilor de redare a diverselor tipuri de comunicare scenică.</p> <p>2.3. Realizarea sarcinii acționale scenice, comunicând eficient în procesul de redare a stărilor psiho-emoționale.</p>	<p>Comunicarea scenică. Tehnici de comunicare non-verbală Gestul și mimica – principii de aplicare a tehnicilor actoricești în scopul creării unui rol veridic. Pantomima – elemente de comunicare non-verbală. Comunicarea vizuală și specificul interpretării rolului scenic prin utilizarea tehnicilor actoricești. Unitatea psiho-fizică în acțiunea și comunicarea scenică. Studii situații relativ-diferențiate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • comportare individuală, comportare diferențiată cu obiecte reale/butaforice; • comportare și comunicare cu un singur partener; • comportare și comunicare cu mai mulți parteneri. 	<p>Clasificarea și analiza tipurilor de comunicare scenică. Exerciții de antrenare a tipurilor de comunicare scenică. Studii de aplicare a manierelor interpretative ale stilurilor/ tipurilor de comunicare.</p>
<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice artei actorului.</p> <p>3.2. Aplicarea tehnicilor specifice procesului de improvizație realizând sarcini scenice.</p> <p>3.3. Manifestarea abilităților de creare a rolului, reieșind din sarcina propusă.</p>	<p>Improvizația Redarea comportamentului păsărilor și animalelor. Studii de improvizație Eu- animal/pasăre/insectă, etc... Profesiile: Redarea caracteristicilor profesiilor (intelectual, meșteșugar etc). Studii practice de interpretare scenică Eu în ipostaza de... Studiul tipajelor și psihologiei umane.</p>	<p>Exerciții de antrenare a imaginației și improvizației. Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în procesul neanimat. Training de antrenare a expunerii gândurilor față de obiect, animal, profesie, etc.</p>

	Indicatori de expresie (mimică, postură, intonația, mersul, vârsta, temperamentul). Caracterul. (compoziția). Evenimente cu conflict dramatic (relatări). Trăsăturile caracteristice tipologiilor umane și firii lor.	Studii de demonstrare a abilităților individuale prin metodele improvizăției în interpretarea sarcinii scenice.
4.1. Diseminarea etapelor de acțiune scenică și demonstrarea practică a metodelor de interpretare individuală. 4.2. Determinarea scopului acțiunii și aplicarea tehnicilor adecvate rezolvării sarcinii scenice. 4.3. Contribuirea la realizarea rolurilor, fragmentelor scenice prin implicare și angajare scenică responsabilă.	Acțiunea scenică Situatiile propuse și magicul „dacă”. Sarcina scenică. Scopul acțiunii. Motivele acțiunii. Captarea atenției partenerului. Realizarea sarcinii acționale scenice. Parteneriatul public și cu mediul de apartenență în actul spectacolar.	Exerciții de antrenare și dezvoltare a imaginației proprii în funcție de sarcina scenică. Exerciții de captare a atenției. Studii de plasare a creației individuale în timp și spațiu adecvat circumstanțelor. Studii de plasare a produsului creativ în spațiul scenic.
5.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare. 5.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător. 5.3. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.	Crearea și prezentarea studiilor practice, secvențelor de spectacole, prin utilizarea tehnicilor comunicării non-verbale: <ul style="list-style-type: none"> • Selectarea piese. • Citirea textelor la masa de lucru, repartizarea rolurilor. • Analiza personajelor, personificare. • Mizanscenarea. • Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică. • Prezentarea operei teatrale. 	Amaniza textului, repartizarea rolurilor. Personificarea. Mizanscenarea. Clasificarea și elaborarea părților componente ale spectacolului. Repetiții. Produce: Studii/ secvențe de spectacole/ spectacole prezentate public cu elemente ale comunicării non-verbale.
<p>La sfârșitul clasei a VIII-a elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • valorifica și utiliza corect termenii specifici <i>Artei actorului</i> și <i>Artei teatrale</i>; • demonstra conduită/comportament și etică scenică; • demonstra și aplica tehnici caracteristice procesului de improvizare scenică; • crea independent legături cognitive de manifestare scenică și utilizare adecvată a tehnicilor actoricești studiate; • motiva stilul de interpretare a unui rol; • manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (parteneriat) în cadrul studiilor teatrale sau a unui minispectacol integru, cu acțiuni logice, consecutive, conștiente, independent; <p>manifestând atitudini și valori primordiale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sensibilitate pentru esteticul din viață și cel artistic; • spirit de observație și creativitate artistică; • simț, gust și creativitate estetică; • atitudine pozitivă și interes pentru valorile artistice naționale și universale; • comunicare eficientă, responsabilitate și conlucrare în echipă/parteneriat. 		

Clasa a IX-a		
Unități de competențe	Unități de învățare	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1. Valorificarea teoriilor și tehnicilor din arta teatrală în vederea expunerii ideilor și mesajului în evoluția scenică.</p> <p>1.2. Utilizarea corectă a termenilor specifici artei teatrale.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice.</p>	<p>Limbajul teatral și componentele de bază ale spectacolului. Administrarea și menținerea teatrului – noțiuni generale. Funcțiile specifice directorului, administratorului, șefului (ei) trupei, regizorului, secretarului literar, regizorului de sunete, coregrafului, scenografului, etc. Norme etice de comportament scenic.</p>	<p>Studiul de caz: analiza și reținerea specificului funcțiilor teatrale.</p> <p>Joc de rol: exerciții de reținere și aplicare adecvată a funcțiilor specifice teatrului.</p> <p>Training de manifestare publică conform normelor etice de prezentare scenică.</p>
<p>2.1. Descrierea etapelor de redare a tehnicilor specifice observației.</p> <p>2.2. Aplicarea tehnicilor de observație în procesul de realizare a studiilor scenice.</p> <p>2.3. Implementarea spiritului de observație în interpretarea rolului/ sarcinii scenice.</p> <p>2.4. Redarea stărilor psiho-emoționale și crearea chipului actoricesc prin aplicarea tehnicilor specifice spiritului de observație.</p>	<p>Spiritul de observație – condiție necesară a personalității elevului-actor. Nuanțe de observație generală și fixată pe obiect concret. Observația și caracterizarea persoanelor din grupul de apartenență. Caracterul (etapele de creare și compoziția). Studii cu eveniment și conflict dramatic. Trăsăturile caracteristice tipologiilor umane și firii lor.</p>	<p>Exerciții de educare și dezvoltare a spiritului de observație.</p> <p>Training de aplicare a spiritului de observație în redarea chipului scenic în studiile cu eveniment și conflict dramatic.</p> <p>Studii de aplicare a observației și crearea rolului în baza tipologiilor umane.</p>
<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a imaginației, demonstrând aptitudini specifice artei actorului.</p> <p>3.2. Aplicarea tehnicilor specifice procesului de improvizație realizând sarcini scenice.</p> <p>3.3. Manifestarea abilităților de creare a rolului, reieșind din sarcina propusă.</p>	<p>Improvizația ca fenomen teatral. Fenomenul improvizației în teatru. Studii axate pe exerciții de improvizație ca modalitate de extindere a diapazonului actoricesc. Întruchiparea și improvizarea situațiilor din afara operei. Studii extratext pe baza operelor literare.</p>	<p>Exerciții de antrenare a improvizației.</p> <p>Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în întruchiparea scenică.</p> <p>Studii de demonstrare a abilităților individuale prin metodele improvizației în interpretarea sarcinii scenice.</p>
<p>4.1. Realizarea sarcinii acționale scenice, redarea stărilor psiho-emoționale.</p> <p>4.2. Utilizarea tehnicilor de interpretare a studiilor scenice adecvat circumstanțelor. Implementarea.</p> <p>4.3. Interpretarea unui rol veridic aplicând tehnicile artei actorului.</p>	<p>Rolul scenic. Emoția și atitudinea creatoare. Expresiile emoționale - limbaj actoricesc. Interacțiunea dintre emoție, mimică, gest, atitudine (revedere, surpriza, perfidia, durerea fizică, melancolia, teamă, dispreț, sfidare.). Studii compoziționale.</p>	<p>Exerciții de analiză și sinteză a materiei, conform deducțiilor contextuale.</p> <p>Exerciții de analiză și sinteză a materiei, conform deducțiilor contextuale.</p>

<p>4.4. Aplicarea modelelor operelor dramaturgiei naționale în procesul de creație a studiului scenic.</p> <p>4.5. Compunerea chipului scenic jucând rolului veridic și aplicând tehnicile actoricești.</p>	<p>Personificarea Selectarea fragmentelor literare în vederea transpunerii lor scenice, în funcție de ideea operei și de personaje. Lectura textului. Concretizarea ideii și supratemei operei literare. Acțiunea și contraacțiunea. Șirul evenimentelor. Determinarea periodică: epoca, data, timpul.</p> <p>Elaborarea personajului. Relaționarea cu celelalte personaje. Suprasarcina rolului. Acțiunea principală a personajului. Biografia afectivă a personajului. Structura biografiei personajului la persoana I/II: Cine este personajul? Ce vârstă are? Unde s-a născut? Ce au făcut părinții săi? În ce mediu a crescut? Cum a reacționat el? Este interiorizat sau exteriorizat? Vizionar sau practic? Amabil sau nu? Să cunoască ce aventuri a avut? Cum își petrece ziua? Aparența socială a personajului.</p>	<p>Studii de rezolvare a sarcinii scenice prin intermediul tehnicilor personificării chipului reieșind din analiza logică a șirului de evenimente. Studiu de caz: analiza și clasificarea elementelor definitorii ale personajului dramatic / literar. Exerciții de antrenare a manierelor interpretative și de dezvoltare a stilurilor de comunicare scenică. Studii de interpretare a rolului veridic, reieșind din tipajul personajului și șirul de acțiuni.</p>
<p>5.1. Inițierea în autoevoluarea și autoafirmarea publică, manifestând cunoștințe specifice artei spectaculare.</p> <p>5.2. Utilizarea tehnicilor specifice artei actorului în realizând sarcini scenice de sine stătător.</p> <p>5.3. Identificarea formelor optime de redare a atmosferei spectacolului utilizând tehnicile mizanscenării.</p> <p>5.4. Manifestarea publică, aplicând tehnici ale artei actorului.</p>	<p>Crearea și prezentarea studiilor practice, secvențelor de spectacole, spectacolelor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Selectarea piese. • Citirea textelor la masa de lucru, repartizarea rolurilor. • Analiza personajelor, personificare. • Mizanscena și atmosfera scenică. <p>Tipurile de mizanscenă: principală, secundară, perpendiculară, pe cerc, haotică, sincronizată, ieșiri și intrări în/din spațiul scenic.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică. • Prezentarea operei teatrale. 	<p>Amaniza textului, repartizarea rolurilor. Personificarea. Mizanscenarea. Exerciții de educare și dezvoltare a comportamentului scenic, reieșind din mizanscenă. Clasificarea și elaborarea părților componente ale spectacolului. Repetiții. Produce: Studii/ secvențe de spectacole/ spectacole prezentate public prin utilizarea tehnicilor de personificare individuală.</p>

La sfârșitul clasei a IX-a elevul poate:

- valorifica și utiliza corect termenii specifici *Artei teatrale*;
- deduce și aplica tehnici potrivite, specifice Artei actorului, reieșind din evenimentul scenic;
- acționa și conlucra în cooperare cu partenerii de scenă;
- motiva și deduce forma optimă de acțiune scenică (verbală și non-verbală) reieșind din specificul operei de artă;
- aplica tehnicile comunicării scenice în toate variantele studiate;
- crea independent rolul scenic, legături cognitive de manifestare scenică și utilizare adecvată a tehnicilor actoricești studiate;
- reda atmosfera proximală de desfășurare a acțiunii scenice reieșind din conținutul operei dramatice;
- manifesta potențial de redare/interpretare a unui rol scenic individual și în cooperare (parteneriat) în cadrul studiilor teatrale sau a unui spectacol integral, cu acțiuni logice, consecutive, conștiente, independente;

manifestând atitudini și valori primordiale:

- sensibilitate pentru esteticul din viață și cel artistic;
- spirit de observație și creativitate artistică;
- simț, gust și creativitate estetică;
- atitudine pozitivă și interes pentru valorile artistice naționale și universale;
- comunicare eficientă, responsabilitate și conlucrare în echipă/parteneriat.

II. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI ARTA ACTORULUI CICLUL LICEAL

Statutul disciplinei	Aria curriculară	Profil	Clase	Nr. unități de conținut	Numărul de ore pe săptămână	Numărul de ore anual ¹
Obligatorie	Arte	Artă teatrală	X	6	2	68
			XI	6	3	102
			XII	6	3	99

¹Poate varia în funcție de structura anului școlar și datele calendaristice.

III. COMPETENȚE SPECIFICE ALE DISCIPLINEI ARTA ACTORULUI CICLUL LICEAL

1. Aplicarea cunoștințelor specifice termenilor Artei teatrale în procesul de comunicarea artistică, manifestând cultură și conduită scenică admirabilă.
2. Realizarea acțiunii și sarcinii scenice, prin aplicarea capacităților interpretative personale și utilizarea tehnicilor *Artei actorului*.
3. Abordarea principiului unității organice al fenomenului actoricesc și al variatelor modalități de manifestare în procesul actului spectacular.
4. Utilizarea tehnicilor de improvizație și creativitate motivațională în actul teatral și socio-comunicativ, implementând tehnicile specifice ale Artei actorului.
5. Relaționarea eficientă cu partenerul de scenă și publicul prin intermediul comunicării artistice, demonstrând cultură generală și valorificând operele dramaturgiei naționale și universale;
6. Autoevoluarea scenică de succes, manifestând cultură a comunicării și competențe actoricești bine definite în cadrul unei prezentări scenice, spectacol.

IV. UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE CICLUL LICEAL Clasa a X-a

Unități de competențe	Unități de învățare	Activități și produse de învățare recomandate
1.1. Analiza critică constructivă valorificând teoriilor, noțiunilor artei teatrale și a tehnicilor din arta actoricească în vederea expunerii ideilor și mesajului scenic. 1.2. Utilizarea coerentă a	Limbajul scenic și componentele de bază ale spectacolului Termeni actoricești: actor, repetiție, machiaj, costum, decor, recuzită, lumina, coloană sonoră, etc Specii ale genului dramatic: tragedia, comedia, drama, melodrama, vodevilul. Normele etice teatrale și bunele maniere. Conduita scenică și comportamentul în grupul de apartenență.	Studiul de caz.: analiza informației specifice limbajului teatral și a artei spectaculare. Exerciții de descoperire și reținere a speciilor și genurilor artei dramatice. Studii de plasare a produsului scenic creat în aplicațiune practică. Exerciții

<p>termenilor specifici creând ideii metacognitive în domeniul artei teatrale.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice.</p>		<p>de descoperire și aplicare adecvată a termenilor specifici artei teatrale.</p>
<p>2.1. Recunoașterea proceselor de memorare scenică explicând specificul acestora.</p> <p>2.2. Demonstrarea aptitudinilor de memorie scenică aplicând tehnici ale artei actorului.</p> <p>2.3. Recunoașterea și aplicarea corectă a tehnicilor specifice atenției și concentrării scenice.</p> <p>2.4. Demonstrarea abilităților de atenție și concentrare scenică individual și în parteneriat.</p> <p>2.5. Interpretarea artistică, utilizând tehnicile memoriei, atenției și concentrației scenice.</p>	<p>Dezvoltarea memoriei, atenției și puterii de concentrare. Rolul memoriei în creația actorului. Formele de memorare: memorarea neintenționată, voluntară, logică și mecanică. Procesele memoriei (fixarea, recunoașterea și reproducerea). Memoria sentimentului-memoria emoțională (auditivă, vizuală). Memorarea prin imagini. Memoria imagistică intuitivă. Memoria motorică. Clasificarea și formele atenției:</p> <ul style="list-style-type: none"> • atenția involuntară; • atenția voluntară; • atenția postvoluntară; • atenția spontană; • atenția interioară și exterioară. <p>Puterea de concentrare și gradul de implicare. Intensitatea, distribuția și stabilitatea atenției. Cele trei cercuri ale atenției scenice. Singurătatea publică.</p>	<p>Exerciții de memorare a obiectelor/ imaginilor. Exerciții de recunoaștere și memorare a sentimentelor. Exerciții de concentrare a atenției și concentrării scenice. Exerciții de antrenare și dezvoltare a atenției. Exerciții de orientare a atenției asupra fenomenelor din mediul ambiant. Studii de demonstrare a singurătății publice în trei cercuri de atenție.</p> <p>Studii de educare a atenției/concentrării și demonstrare a celor trei cercuri de atenție.</p>
<p>3.1. Descrierea etapelor de dezvoltare a improvizației demonstrând modele proprii. Descrierea etapelor de dezvoltare a improvizației demonstrând aptitudini specifice artei actorului.</p> <p>3.2. Aplicarea tehnicilor specifice procesului de improvizație realizând sarcini scenice.</p> <p>3.3. Manifestarea abilităților de creare a rolului, reieșind din sarcina propusă.</p> <p>3.4. Valorificarea tehnicilor improvizației scenice aplicând cunoștințe și aptitudini proprii.</p>	<p>Improvizația liberă - baza procesului de creație. LOI (lucrul cu obiectele imaginare) Atenția tactilă, starea fizică, credibilitatea subiectivă, punctul fix. Imaginația în contextul situațiilor propuse. Părțile componente ale situațiilor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Când? • Unde? • Din ce cauză? • Cine? • Cum? <p>Asociația. Lanțul asociativ. Rolul asociației în procesul de creație. Asociații produse de acțiuni verbale și senzații. Imagini produse de melodii.</p>	<p>Studiu de caz: analiza și adaptarea la normele ierarhice de redare a situațiilor scenice. Exerciții de antrenare a imaginației și improvizației. Exerciții de aplicare corectă a procesului imaginar în procesul neanimat. Studii de redare a jocului asociativ. Training de antrenare a expunerii gândurilor față de situații prin intermediul tehnicii LOI. Studii de demonstrare a abilităților individuale prin metodele</p>

		improvizației în interpretarea sarcinii scenice.
<p>4.1. Determinarea și aprecierea evenimentului scenic aplicând metoda criticii constructive.</p> <p>4.2. Delimitarea și clasificarea etapelor de acțiune scenică până/la/după eveniment.</p> <p>4.3. Demonstrarea jocului scenic veridic, evocând stărilor psiho-emoționale conform sarcinii scenice.</p> <p>4.4. Demonstrarea tehnicilor de adaptare scenică, reieșind din sarcina propusă.</p>	<p>Studiul scenic.</p> <p>Studii de comportament individual. Clasificarea studiilor scenice.</p> <p>Cele trei etape în studiile cu aprecierea evenimentului:</p> <ul style="list-style-type: none"> • comportament până la eveniment; • aprecierea evenimentului și încadrarea în sarcina scenică; • evenimentul, comportamentul după eveniment. <p>Neprevăzutul în studii.</p> <p>Starea fizică și justificarea prin locul acțiunii.</p> <p>Tăcerea firească.</p> <p>Studii în condițiile tăcerii organice.</p> <p>Atitudinea scenică - noțiuni generale.</p> <p>Schimbarea atitudinii față de obiect.</p> <p>Schimbarea atitudinii față de locul acțiunii.</p> <p>Schimbarea atitudinii față de partener.</p> <p>Studii de improvizare.</p>	<p>Exerciții de reținere și interpretare a evenimentelor scenice prin intermediul tehnicilor actoricești.</p> <p>Exerciții de interpretare a tăcerii firești</p> <p>Studii de aplicare a tehnicilor specifice actoricești combinând condițiile pînă la, pe parcurs și după eveniment.</p> <p>Clasificarea tipurilor de atitudine scenică și reținerea acestora.</p> <p>Studii de antrenare și redare a atitudinii scenice în parteneriatul scenic.</p> <p>Exerciții de antrenare și redare a reacțiilor scenice.</p>
<p>5.1. Recunoașterea normelor de conduită scenică și aplicarea strategiilor de parteneriat public.</p> <p>5.2. Aplicarea tehnicilor de educare a atitudinii scenice activând în parteneriat, cooperare.</p>	<p>Interacțiunea cu partenerul scenic. Atitudinea față de partener.</p> <p>Momentele conflictuale obiective și subiective (replica, acțiunile, reacțiile partenerului și restructurări lăuntrice permanente, condiționate de reacția cu partenerul.</p> <p>Studii cu mai mulți parteneri.</p> <p>Justificarea tăcerii și importanța imaginației în căutarea atitudinii adecvate față de partener.</p> <p>Schimbul atitudinii între parteneri – baza acțiunii scenice.</p> <p>Momentele conflictuale obiective și subiective (replica, acțiunile, reacțiile partenerului și restructurări lăuntrice permanente, condiționate de reacția cu partenerul.</p>	<p>Studii de interacțiune cu partenerii, aplicarea metodei de activitate în cooperare.</p> <p>Exerciții de rezolvarea a conflictelor scenice.</p> <p>Exerciții de antrenare a schimbului de atitudine scenică.</p>
<p>6.1. Integrarea în activitatea de montare a spectacolului.</p> <p>6.2. Aplicarea tehnicilor actoricești, realizând sarcini scenice.</p> <p>6.3. Utilizarea tehnologiilor necesare creării unui spectacol.</p>	<p>Crearea și prezentarea studiilor practice, secvențelor de spectacole, cu elemente de LOI, liberă improvizație și interacțiune conștientă cu partenerii:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Selectarea piesei. • Citirea textelor la masa de lucru, repartizarea rolurilor. • Analiza personajelor, personificare. • Mizanscenarea. 	<p>Studii în baza secvențelor de spectacole/ spectacole prezentate public (în scenă).</p> <p>Repetiții asupra creării rolului scenic.</p> <p>Clasificarea și elaborarea părților componente ale spectacolului.</p> <p>Repetiții.</p>

<p>6.4. Manifestarea potențialului creativ individual aplicând tehnici ale artei actorului.</p> <p>6.5. Automanifestarea publică.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică. • Prezentarea operei teatrale. 	<p>Prezentarea publică (colocviu practic). Produce: Studii cscenice, spectacol cu elemente de LOI, liberă improvizație și interacțiune conștientă cu partenerii.</p>
<p>La sfârșitul clasei a X-a elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • valorifica și utiliza corect termenii specifici <i>Artei actorului/ teatrale</i>; • aplica aptitudinile scenice, descoperă noi posibilități de perfecționare în formarea cunoașterii și autocunoașterii; • motiva acțiunile fizice întreprinse coerent, abordând corelația dintre elaborarea și redarea stărilor psiho-emoționale interioare și expresia comunicativă; • aplica deprinderile de a exista în forma specifică <i>singurătatea publică</i>; • analiza comportamentul omului coordonat la locul acțiunii și a reda chipul scenic printr-o transfigurare psifo-fiziologică; • acomoda imediat la condițiile impuse, pentru a influența atât jocul partenerilor, cât și receptivitatea publicului; • aplica imaginația în căutarea chipului scenic și a atitudinii corecte față de partener; • comunica organic, aplicând tehnicile culturii comunicării scenice (verbale și non-verbale) în manifestarea abilităților scenice; • analiza scopul, sarcina, tema și conflictul principal, deducând modul potrivit de interpretare artistică a rolului scenic; <p>manifestând atitudini și valori primordiale:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sensibilitate pentru esteticul din viață și cel artistic; • spirit de observație și improvizație artistică; • simț, gust și creativitate estetică; • atitudine și interes pentru valorile artistice naționale și universale; • comunicare eficientă și conlucrare în echipă/parteneriat. 		

Clasa a XI-a

Unități de competențe	Unități de învățare	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1. Analiza critică constructivă valorificând teoriilor, noțiunilor artei teatrale și a tehnicilor din arta actoricească în vederea expunerii ideilor și mesajului scenic.</p> <p>1.2. Utilizarea coerentă a termenilor specifici creând ideii metacognitive în domeniul artei teatrale.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale scenice.</p>	<p>Limbajul scenic și componentele de bază ale spectacolului</p> <p>Termeni regizorali: regizor, montare, plan de montare.</p> <p>Caracteristicile și părțile componente ale spectacolului: dramaturgia, scenografia, regia de sunete, coregrafia/mișcarea scenică.</p>	<p>Studiul de caz: analiza informației specifice limbajului teatral și termenilor regizorali.</p> <p>Exerciții de descoperire și aplicare adecvată a termenilor specifici artei teatrale.</p> <p>Exerciții de creare a produselor specifice artei spectaculare (coloană sonoră, scenografie, scenarii de activitate, etc).</p> <p>Studii de plasare a produsului scenic creat în aplicațiune practică.</p>

<p>2.1. Utilizarea tehnicilor de interpretare individuală evocând stări psiho-emoționale adecvate circumstanțelor și sarcinii scenice.</p> <p>2.2. Diseminarea scopului acțiunii aplicând tehnici specific redării stării psiho-emoționale adecvate.</p> <p>2.3. Aplicarea tehnicilor de improvizație creînd chipului scenic veridic.</p>	<p>Redarea stărilor psiho-emoționale și fizice. Starea fizică și locul acțiunii. Starea fizică justificată prin locul acțiunii și condiții climaterice. Studii.</p> <p>Starea psihofizică. Evocarea stării psihofizice în anumite situații din viață. Studii.</p> <p>Situațiile propuse și magicul „dacă”. Sarcina scenică. Scopul acțiunii. Motivele acțiunii. Captarea atenției partenerului. Studii cu text redus improvizat.</p>	<p>Exerciții de redare a stărilor psiho-emoționale.</p> <p>Joc de rol: rezolvarea sarcinii scenice condiționate prin aplicarea tehnicilor „și dacă”.</p> <p>Exerciții de captare a atenției prin diverse mijloace și tehnici actoricești.</p> <p>Studii de improvizație scenică.</p>
<p>3.1. Recunoașterea și aplicarea corectă a tehnicilor specifice atenției scenice.</p> <p>3.2. Demonstrarea abilităților de atenție scenică (individual și în parteneriat).</p> <p>3.3. Motivarea și demonstrarea atenției în diferite ipostaze, reieșind din sarcina scenică, caracteristica personajului.</p> <p>3.4. Interpretarea artistică, utilizând tehnicile atenției scenice.</p>	<p>Atenția și observația. Studiul tipurilor și psihologiei umane. Trăsăturile caracteristice tipologiilor umane și firii lor. Indicatori de expresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mimică; • Postură; • Intonația; • Mersul; • Vârsta; • Temperamentul. • Caracterul. <p>Compoziția specifică caracterului.. Evenimente cu conflict dramatic (relatări).</p>	<p>Exerciții de antrenare și dezvoltare a tuturor tipurilor de atenție scenică.</p> <p>Exerciții de reținere și demonstrare a tipologiilor umane.</p> <p>Exerciții de demonstrare și schimbare de conduită scenică în dependență de caracte și postură.</p> <p>Studii de compunere și demonstrare a compozițiilor scenice în baza unui eveniment cu conflict dinamic.</p>
<p>4.1. Clasificarea tipurilor de improvizație aplicând tehnici specifice artei actorului în prezentarea scenică individuală.</p> <p>4.2. Încadrarea improvizației personale în studiul scenic.</p> <p>4.3. Demonstrarea unui rol scenic creativ, aplicând tehnicile improvizației.</p> <p>4.4. Manifestarea spiritului de improvizație adecvat sarcinii scenice.</p>	<p>Improvizația ca fenomen teatral. Fenomenul improvizației în teatru. Întruchiparea și improvizarea în situații propuse.</p> <hr/> <p>Studii axate pe exerciții de improvizație.</p> <p>Obiecte însuflețite - redarea caracteristicilor obiectelor neanimate prin studiul psihologiei umane.</p> <p>Animale/păsări - redarea caracteristicilor animalelor/ păsărilor prin tehnici de interpretare specifice „eu – animal”, „eu – pasăre”.</p> <p>Profesiile - redarea caracteristicilor profesiilor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • observații asupra profesiilor intelectuale; • observații asupra profesiilor meșteșugărești; • observații asupra profesiilor agrare. 	<p>Studii de improvizație <i>eu - obiect</i>.</p> <p>Exerciții de antrenare a imaginației scenice și redare a sarcinii adecvate circumstanțelor propuse.</p> <p>Studii de improvizație <i>eu - animal, eu - pasăre</i> etc.</p> <p>Studii de improvizație a profesiilor.</p>
<p>5.1. Determinarea acțiunii și contracțiunii scenice.</p>	<p>Studiul compozițional și crearea rolului.</p> <ul style="list-style-type: none"> • analiza acțiunii și contraacțiunii scenice; 	<p>Exerciții de antrenare în cadrul unui studiu compozițional complex.</p>

<p>5.2. Delimitarea etapelor de acțiune scenică, evenimente, coordonate și motivație.</p> <p>5.3. Demonstrarea tehnicilor de adaptare scenică, reieșind din sarcina propusă.</p> <p>5.4. Integrarea în procesul de creare a studiilor compoziționale.</p> <p>5.5. Aplicarea tehnicilor de acțiune scenică în cadranul extratext.</p> <p>5.6. Valorificarea gândirii critice constructive, aplicând procedee ale creativității individuale.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • acțiunea personajului în funcție de temperament și concepție; • scopul și mobilul acțiunii; • diferența între acțiunea formă și cea veridică; • coordonatele acțiunii scenice: ce fac? (acțiune) de ce fac? (motivarea acțiunii) cum fac? (mijloacele de realizare ale acțiunii scenice); • contraacțiunea - elementul de apariție în calea acțiunii. <p>Studii extratext. Studii improvizate în afara locului acțiunii din piesă.</p> <p>Acțiunea și sarcina scenică. Scopul acțiunii (ce fac?). Motivația acțiunii (de ce fac?). Modalitatea de realizare a sarcinii scenice (în ce mod fac?). Procesul de executare al sarcinii scenice. Dorița – elementul primordial în executarea sarcinii scenice. Acțiunea scenică / motivația / firescul acțiunii / exemplificări. Verosimilitatea scenică / adevăr și fals în actul scenic / exemplificări. Principiul organicității / stare și acțiune scenică.</p> <hr/> <p>Comportamentul, reacția și adaptarea scenică. Formele de adaptare (interioară, exterioară, conștientă, inconștientă). Reacția și adaptarea. Comportări diferențiate în funcție de noul loc al acțiunii. Comportări diferențiate în raport cu partenerul.</p>	<p>Training de clarificare a coordonatelor scenice și aplicarea tehnicilor specifice pe parcursul acțiunii</p> <p>Joc de rol: ce, cum, de ce acționez în posturi condiționate variate.</p> <p>Studii de improvizație conform sarcinii scenice. Studiul de caz: analiza și realizarea sarcinii scenice în spațiu, timp și condiții prestabilite.</p> <p>Studii de improvizație individuală și în parteneriat (1 și mai mulți parteneri concomitenți).</p> <p>Exerciții de educare și dezvoltare a comportamentului scenic, a reacției umane și de adaptare la condiții nou create.</p>
<p>6.1. Integrarea în activitatea de montare a spectacolului.</p> <p>6.2. Aplicarea tehnicilor actoricești, realizând sarcini scenice.</p> <p>6.3. Utilizarea tehnologiilor necesare creării unui spectacol.</p> <p>6.4. Manifestarea potențialului creativ individual aplicând tehnici ale artei actorului.</p> <p>6.5. Automanifestarea publică</p>	<p>Crearea și prezentarea studiilor practice, secvențelor de spectacole, spectacolelor cu elemente de improvizație și acțiune scenică constructivă:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Selectarea piese. • Citirea textelor la masa de lucru, repartizarea rolurilor. • Analiza personajelor, personificare. • Mizanscenarea. • Repetiții în spațiul scenic, adaptare la decor, coloană sonoră, mișcare scenică. • Prezentarea operei teatrale. 	<p>Studii în baza secvențelor de spectacole/ spectacole prezentate public (în scenă). Repetiții asupra creării rolului scenic. Clasificarea și elaborarea părților componente ale spectacolului. Repetiții. Prezentarea publică (colocviu practic). Produce: Studii cscenice, spectacol, cu elemente de improvizație și acțiune scenică constructivă.</p>

La sfârșitul clasei a XI-a, elevul poate:

- identifica metodele de lucru asupra textelor în proză;
- crea viziuni, ecranizări interioare a textului și transmiterea lor ascultătorilor;
- identifica logica desfășurării evenimentelor;
- realiza de sine stătător partituri logice ale textului ;
- evolua în activitățile artistice școlare, culturale, sociale ;

manifestând ca atitudini și valori specifice predominante:

- creativitate și ingeniozitate în automanifestarea publică;
- implicarea în ateliere și master class;
- simț, gust și creare de produs estetic;
- interes pentru valorificarea potențialului artistic național și universal.

Clasa a XII-a

Unități de competențe	Unități de învățare	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1. Analiza critică constructivă valorificând teoriilor, noțiunilor artei teatrale și a tehnicilor din arta actoricească în vederea expunerii ideilor și mesajului scenic.</p> <p>1.2. Utilizarea coerentă a termenilor specifici artei actorului, creând ideii metacognitive inspirate în domeniul artei teatrale.</p> <p>1.3. Manifestarea eticii comportamentale și culturii comunicării scenice.</p>	<p>Limbajul scenic și componentele de bază ale spectacolului. Sistema lui K. Stanislavski. Principiile de bază. Adevărul vieții. Suprasarcina. Acțiunea - excitant condițional a sentimentului și trăirii scenice. Elementele creației - capacitățile interioare (psihice) și exterioare (fizice) ale actorului. Firescul creației actoricești. Întruchiparea scenică. Transfigurarea psiho-fiziologică aplicând tehnicile actoricești ale sistemului Stanislavski.</p>	<p>Studiul de caz.</p> <p>Exerciții de descoperire și aplicare adecvată a stilului de interpretare actoricească a materiei.</p> <p>Studii de transfigurare psiho-fiziologică după sistemul lui K. Stanislavski</p>
<p>2.1. Valorificarea gândirii critice constructive, aplicând tehnici de antrenare a creativității individuale.</p> <p>2.2. Demonstrarea proceselor de gândire metacognitivă.</p> <p>2.3. Aplicarea tehnicilor de interpretare procesuală a rolului scenic.</p>	<p>Formele de gândire și expresie specifică actorului. (mecanism logic specific). Analiza mecanismului logic specific. Procesualitatea în arta actorului I (etapa 1-preluarea). Procesualitatea în arta actorului II (etapa 2-prelucrarea). Procesualitatea în arta actorului III (etapa 3-obținuere). Procesualitatea în arta actorului IV (etapa 4-acțiune).</p>	<p>Exerciții de expresie verbală și non-verbală eficiente, adecvate sarcinii scenice.</p> <p>Studii de reflecție a etapelor de creare a rolului.</p>
<p>3.1. Analiza logică și integrarea în procesul de creare a spectacolului.</p>	<p>Spectacolul – sinteză a studiilor artei teatrale - lucrul asupra spectacolului de bacalaureat. Alegerea și analiza operei dramatice (piesei)</p>	<p>Studii de creare și redare a stărilor psihoemoționale, crearea rolului. Citirea textului la masa de lucru.</p>

<p>3.2. Descrierea părților componente a piesei și deducerea logicii desfășurării evenimentelor.</p> <p>3.3. Integrarea în planul de montare a spectacolului.</p>	<p>Lectura piesei.</p> <p>Biografia autorului.</p> <p>Datele și condițiile social-istorice în care se desfășoară acțiunea.</p> <p>Distribuirea rolurilor.</p> <p>Analiza și dezvăluirea conținutului textului.</p> <p>Descoperirea ideii, stabilirea temei, mesajului piesei.</p> <p>Conflictul dramatic și determinarea principalelor momente ale evoluției lui.</p>	<p>Analiza logică, plasarea acțiunii verbale reielind din șirul de evenimente.</p> <p>Crearea chipului scenic.</p> <p>Exerciții de clasificare și menținere a compoziției structurale a piesei teatrale.</p> <p>Repetiții.</p>
<p>4.1. Analiza și comunicarea eficientă a evenimentelor scenice.</p> <p>4.2. Integrarea eficientă în procesul de creare a chipului scenic în cadrul studiilor compoziționale.</p> <p>4.3. Aplicarea tehnicilor de receptivitate și adaptare scenică.</p>	<p>Studiul operei dramatice.</p> <p>Conflictul dramatic.</p> <p>Determinarea principalelor momente ale evoluției conflictului dramatic.</p> <p>Analiza acțiunii și contraacțiunii. Evenimentele din piesă.</p> <p>Rolul textului și subtextului în descoperirea vieții interioare a personajului și a comportamentului său psihofizic.</p> <p>Studii de elaborarea ale personajului scenic.</p> <p>Stăpânirea mișcării, gustului, atitudinii și supunerea lor cu rafinament a ideilor textului dramatic.</p> <p>Autenticitatea în comunicare.</p> <p>Receptivitatea și controlul.</p> <p>Adaptarea cu luciditate și finețe a expresiei exterioare cu mișcarea interioară.</p>	<p>Studiu de caz.</p> <p>Debrifarea.</p> <p>Studii de redare a rolului veridic.</p> <p>Analiza logică, aplicarea tehnicilor de antrenare a gândirii critice constructive.</p> <p>Studii de improvizație.</p>
<p>5.1. Crearea și redarea coerentă a etapelor de conlucrare scenică.</p> <p>5.2. Redarea stărilor psiho-emoționale prin aplicarea tehnicilor de interpretare individual.</p> <p>5.3. Transfigurarea psiho-fiziologică în procesul de creare a rolului scenic.</p>	<p>Cele douăsprezece instrumente în elaborarea personajului</p> <p>Biografia personajului în procesul creării.</p> <p>Biografia afectivă a personajului.</p> <p>Relațiile cu celelalte personaje.</p> <p>Intuirea personajului – model mintal.</p> <p>Suprasarcina și scopul scenic. Obstacolul, schimbul, imaginea lăuntrică, tactul și acțiunea.</p> <p>Preistoria, manipularea, locul acțiunii și al patrulea perete.</p> <p>Monologul interior.</p> <p>Circumstanțele vieții.</p> <p>Întruchiparea.</p> <p>Caracterul și caracteristicile personajului.</p>	<p>Analiza logică constructivă a operei dramatice (piesă).</p> <p>Descrierea evenimentelor cheie ale piese.</p> <p>Jurnalul de personaj: clasificarea tipologiei eroilor acțiunii și aplicarea tehnicilor adecvate de interpretare a unui rol scenic..</p> <p>Studii de creare și redare a rolului veridic.</p>
<p>6.1. Crearea planului de montare a spectacolului utilizând modele regizorale studiate.</p>	<p>Montarea spectacolului.</p> <p>Mijloace de expresie vocală și corporală în cadrul spectacolului de bacalaureat.</p>	<p>Activitate în cooperare: distribuirea rolurilor, funcțiilor și clarificare</p>

<p>6.2. Integrarea în activitatea de montare a spectacolului.</p> <p>6.3. Aplicarea tehnicilor actoricești în realizarea sarcinilor scenice.</p> <p>6.4. Aplicarea tehnologiilor necesare creării unui spectacol.</p> <p>6.5. Manifestarea potențialului creativ individual aplicând tehnici ale artei actorului.</p> <p>Automanifestarea publică.</p>	<p>Corpul ca instrument pentru exprimarea ideilor în scenă.</p> <p>Descătușarea, învingerea rezistenței, opoziției propriului corp.</p> <p>Supunerea corpului unei evoluții și cerințe speciale.</p> <p>Organizarea acțiunii și mișcării în timp și spațiul scenic.</p> <p>Tempo-ritmul.</p> <p>Relația mișcare-vorbire.</p> <p>Selectarea și introducerea coloanei sonore: tipuri de sunete și melodii potrivite, forme de creare/redare adecvate spectacolului.</p> <p>Introducerea coloanei sonore în spectacol, deprinderea mișcării scenice, acțiunii verbale și corporale.</p> <p>Scenografia spectacolului: decorul, costumul, recuzita , machiajul, luminografia.</p> <p>Cromatică decorului și a costumului. Lumina în scenă.</p> <p>Machiajul modern în funcție de :</p> <p>caracterul personajului, mediul ambiant, funcție, profesie, vârstă, epocă.</p>	<p>formelor de interpretare a spectacolului ulterior.</p> <p>Exerciții de antrenare a mijloacelor vocale specifice spectacolului în montare.</p> <p>Studii de creare a rolului scenic prin intermediul plasticității corporale și a aplicării tehnicilor actoricești individuale.</p> <p>Crearea elementelor tehnice necesare montării spectacolului.</p> <p>Analiza, selectarea și introducerea elementelor de scenografie necesare montării spectacolului.</p> <p>Repetiții.</p> <p>Avanpremiera.</p> <p>Automanifestarea publică.</p>
--	---	--

La sfârșitul clasei a XII-a elevul poate:

- valorifica și utiliza corect termenii specifici *Artei actorului/ teatrale*;
- respecta disciplina și etica teatrală în cadrul colectivului de creație;
- aplica diverse tehnici ale jocului actoricesc;
- analizează piesa, deduce logica acțiunii scenice, descoperind viața interioară și comportamentul psiho-fizic al personajului;
- crea noi sinteze metacognitive, îndepărtând formele de gândire a „omului comun”;
- proiecta mental și îndeplini fizic acțiunile scenice trecute/viitoare, aplicând tehnici specifice *Artei actorului*;
- reprezenta în mod viu obiectele descrise verbal, utilizând tehnici adecvate în redarea rolului scenic individual și în parteneriat/cooperare;
- manifesta interes și competență în procesul de montare a spectacolului de BAC;
- manifesta creativitate, interes și competență de a se încadra (juca rolul) într-o operă dramatică, spectacol integru;

manifestând atitudini și valori primordiale:

- sensibilitate pentru esteticul din viață și cel artistic;
- spirit de observație și improvizație artistică;
- simț, gust și creativitate estetică;
- atitudine și interes pentru valorile artistice naționale și universale;
- comunicare eficientă și conlucrare în echipă/parteneriat.

V. REPERE METODOLOGICE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Procesul de predare-învățare-evaluare la disciplina *Arta actorului* se produce în baza unei abordări strategice complexe de educație estetică. Conceptul de strategie didactică prevede modul integrativ de abordare și acțiune a tuturor resurselor procedurale (forme, metode, mijloace tehnice) și utilizează principiile didactice în procesul de realizare a conținuturilor în vederea dezvoltării/formării competențelor generale și specifice disciplinei.

Disciplina *Arta actorului* posedă un pronunțat caracter aplicativ și presupune accentuarea gândirii creative și acționale în formarea personalității elevului. Prezentul Curriculum adoptă o abordare practică de „învățare prin acțiune” și este centrat pe elev. Disciplinele cu profil teatral, în special *Arta actorului*, prevăd aplicarea în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare a unui set de metode și tehnici actoricești, care stimulează implicarea activă a elevului în procesul educațional și asumarea responsabilității pentru propria formare.

Scopul general al studiului la disciplina *Arta actorului* îl constituie formarea aptitudinilor creative, prin asimilarea tehnicilor specifice artei actorului, automanifestarea publică de calitate a elevilor și integrarea facilă în activitățile socio-umane. De aceea în procesul de predare-învățare-evaluare în cadrul orelor respective, cele mai cotate metode de activitate sunt studiile practice, iar apogeul – automanifestarea publică în cadrul prezentărilor scenice (spectacole, scenete, studii actoricești, plastice).

Obiectivele generale urmărite în procesul de educare a elevilor în cadrul orelor de *Arta actorului* sunt:
Însușirea elementelor de bază a limbajului teatral.

- Dezvoltarea atenției și imaginației, educarea memoriei.
- Cultivarea spiritului de observație și a creativității artistice.
- Dezvoltarea abilităților de acțiune, comunicare și rezolvare a sarcinii scenice.
- Elaborarea și întruchiparea personajului scenic.

În concepția Curriculumului, conținuturile, care constituie un mijloc de formare a competențelor, devin mobile, flexibile și oferă profesorului libertatea și responsabilitatea să decidă măsura și modalitatea de valorificare a acestora în procesul educațional.

Prezentul Curriculum propune profesorilor din clasele cu profil teatral recomandări la compartimentele conținuturi și competențe în procesul de elaborare a proiectelor didactice de lungă și scurtă durată. Structurarea în semestru a unităților de învățare și a competențelor specifice și asociate acestora va rămâne la discreția cadrului didactic, care își asumă responsabilitatea de a forma la elevi toate competențele specifice prevăzute de Curriculum până la finele perioadei de învățare. Profesorii vor planifica ore teoretice și practice, de sinteză și evaluare, în funcție de necesitățile procesului educativ al profilului teatral.

Momentul cheie în activitatea cadrului didactic va rămâne stabilirea coerenței între Competențele specifice - Conținuturi - Activități de învățare - Resurse - Evaluare, prin utilizarea cadrului Evocare - Realizarea sensului - Reflecție - Extindere sau cadrului simplificat: Familiarizare - Structurare - Aplicare.

În vederea dobândirii competențelor specifice la finalizarea învățării disciplinelor *Arta actorului* profesorul va realiza în cadrul desfășurării orelor obiectivele operaționale, reieșind din nivelul de dezvoltare a fiecărui elev în parte, fapt care va arăta cu precizie ce știe și ce poate să facă elevul la sfârșitul fiecărei lecții.

Formarea competențelor specifice presupun respectarea unor exigențe ale învățării centrate pe elev. În vederea realizării acestui deziderat se vor pune în acțiune metodele interactive, se vor realiza diverse activități pentru exersarea competențelor creative și comunicative, care contribuie la formarea personalității elevului, îl ajută să se includă plenar atât în relațiile sociale, cât și în procesul de culturalizare a propriei persoane.

În cadrul lecțiilor de *Arta actorului* se va pune accentul pe valorificarea potențialului fiecărui elev, descoperirea particularităților psihologice și psihofizice individuale, iar blocajele, crispările și barierele psiho-emoționale și fizice întâmpinate de către elevi, se vor înlătura pe parcursul orelor individuale (parte componentă a studiilor în planul-cadru pentru clasele cu profil teatral).

Rezultate bune pot fi obținute, dacă se lucrează în grupuri mici și individual, aplicând metode interactive: Exercițiul, Trainingul, Metoda predării-învățării reciproce Știu-Vreau să știu–Am învățat, Jocul de rol, Brainstormingul, metoda Pălăriilor gânditoare, Interviu de grup, Studiul de caz, analiza S.W.O.T, Proiectul, Explozia stelară, Jurnalul de personaj, Controversa creativă, Portofoliul individual, etc. precum și prezentarea materialului audio-vizual (vizionarea spectacolelor, vizitarea manifestărilor artistice în cadrul instituțiilor de culturalizare, sălilor de expoziții, de concerte etc). Aici elevul, prin tehnicile Observației și a Asocierii, își va dezvolta competența de Improvizație, ceea ce oferă deschiderea către spațiul de Creație artistică individuală, în baza modelelor operelor de Artă veritabile, de calitate..

Un rol important la formarea competențelor integratoare autentice îl are implicarea și participarea elevului în viața culturală a unității de învățământ și a colectivității, participarea la concursuri și la evenimente social-culturale, ce contribuie la formarea unei personalități creative, integre.

Așadar, pentru orele de studii la disciplina *Arta actorului* se vor realiza toate etapele de predare-educare ale procesului formativ-educativ:

- Proiectarea de lungă durată;
- Proiectele de lecție/activitate, elaborate pe Unități de conținut dar și pentru o oră individuală, la necesitate;
- Planul de montare a spectacolelor, structurat pe repetiții, în cadrul montărilor de spectacole/studiilor practice;
- Evoluarea publică (prezentarea spectacolelor/studiilor, automanifestarea);
- Evaluarea competențelor individuale oral, scris, practic (colocvii practice);

Strategii de evaluare

Componenta organică a procesului de învățare o constituie etapa evaluării, care reprezintă o cunoaștere și recunoaștere a rezultatelor de achiziționare și formare a competențelor.

Procesul de evaluare pornește de la definirea clară a competențelor și de la capacitatea de rezolvare a problemelor înaintate într-un context propus. Competențele vizate se referă la capacitatea elevului de a pune în practică creativitatea, inovația, asumarea riscurilor, precum și capacitatea de a valorifica aptitudinile scenice în scopul atingerii obiectivelor personale și profesionale. Prin urmare, pentru evaluarea competențelor este necesară o identificare a cunoștințelor acumulate, a deprinderilor și aptitudinilor căpătate, a comportamentelor, a atitudinilor și abilităților dezvoltate.

Abilitățile ce urmează a fi evaluate la disciplina *Arta actorului* se raportează la însușirea elementelor de bază a limbajului teatral, dezvoltarea atenției și imaginației, educarea memoriei, cultivarea spiritului de observație, acțiunea și comunicarea scenică, elaborarea și întruchiparea personajului scenic. Iar în cadrul orelor de *Arta vorbirii* - la însușirea expresiei artistice a cuvântului prin valorificarea textelor din literatura națională și universală (fabule, proză, versuri, monologuri), precum și exersarea comunicării eficiente și a acțiunii verbale prin intermediul limbajului verbal, paraverbal și non-verbal.

Astfel, evaluarea în cadrul disciplinei *Arta actorului* trebuie să se realizeze în mod preponderent ca evaluare continuă și formativă. Pentru o evaluare eficientă a performanțelor școlare în cadrul cursurilor, este necesar să se pună accent pe aprecierea proceselor de învățare, a competențelor achiziționate, a progresului realizat, a produselor activității elevilor, deoarece evaluarea competențelor are drept scop aprecierea a ceea ce a aplicat elevul și nu doar ceea ce a învățat.

La finalul fiecărei unități de învățare cadrul didactic va proiecta obligatoriu o activitate de recapitulare/evaluare (evaluare formativă), care are un rol deosebit în dezvoltarea capacității de formare a competențelor propuse. În formularea sarcinilor se va indica, concis și clar, ce trebuie făcut, se va stipula limita în timp și, uneori, în volum, precum și alte condiții necesare de realizare a lucrărilor artistice.

În cadrul probelor de evaluare ponderea cea mai mare va fi acordată aspectelor practice, care vor răspunde scopului de ansamblu a unității de învățare, în vederea formării și dezvoltării competențelor specifice necesare disciplinei.

Evaluarea finală la disciplina *Arta actorului* se va realiza prin elaborarea și prezentarea programelor artistice (spectacole, colocvii practice), care vor fi realizate în baza unor criterii și indicatori prestabiliți:

- Calitatea interpretării rolului/ sarcinii scenice;

- Cultura comunicării scenice;
- Logica și naturalețea interpretării rolului/ sarcinii scenice;
- Calitatea acțiunii scenice și plastica corporală;
- Creativitate, originalitate și inovație;
- Atitudinea scenică, parteneriat.

Clasele ciclului primar vor fi apreciate prin descriptori după Metodologia ECD, aprobată prin Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 1468 din 13.11.2019.

Clasele ciclului gimnazial și liceal vor fi apreciate cu note de la 1 la 10, conform Regulamentului privind evaluarea și notarea rezultatelor învățării, promovarea și absolvirea în învățământul primar și secundar, aprobat prin ordinul MECC nr.70 din 30.01.2020.

Evaluarea sumativă pentru clasele ciclurilor gimnazial și liceal se va realiza în baza notelor, de la 1 la 10, din punctajul total acumulat.

Tipurile de evaluare recomandate:

- Evaluare inițială;
- Evaluare curentă;
- Evaluare formativă;
- Evaluare sumativă – colocviu practic.

Cadrul didactic va selecta forma optimă de evaluare reieșind din specificul disciplinei, treapta de școlarizare și etapa de învățare/formare selectiv, la necesitate.

Evaluarea **Produsului școlar** se referă la manifestarea publică a elevului, prezentările practice vizează atât calitatea produsului (studiilor scenice, spectacolelor), cât și calitatea activității elevului în procesul creării acestui produs. Paralel cu formele tradiționale de evaluare se vor utiliza și metode/tehnici alternative, cum ar fi: proiectul, portofoliul, jurnalul de personaj, investigația, crearea de reclamă/publicitate.

Temele pentru acasă se vor racorda cerințelor *Instrucțiunii metodice privind Managementului temelor pentru acasă* și se vor organiza sub formă:

- orală (exersare/repetare individuală, reproducere, memorarea textelor, mesajelor);
- lectură ghidată și analiza critică constructivă;
- scrisă – (exerciții de analiză, descriere, deducere, recunoașterea, trasarea semnelor grafice convenționale, compunere a propriilor idei/produse);
- investigația analitică;
- vizite la teatru;
- interviuri, jurnal de personaj;
- proiecte digitale (foto, video).

VI. REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

Cadrul legal și normativ

1. Codul Educației al Republicii Moldova, modificat LP138 din 17.06.16, MO184-192/01.07.16 art.401, intrat în vigoare din 01.07.16.
2. Cadrul de referință al curriculumului național, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 432 din 29 mai 2017.
3. Concepția educației în Republica Moldova, 2000.
4. Curriculum la disciplina Arta vorbirii: Chișinău, ME, 2016.
5. Curriculum pentru învățământul primar, aprobat la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 1124 din 20 iulie 2018.
6. Curriculum național Limba și literatura română aprobat la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 906 din 17.07, 2019 (ediția 2020).
7. Curriculum național Geografia, aprobat la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 906 din 17.07, 2019 (ediția 2020).
8. Curriculum național Istoria Românilor și Universală, aprobat la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 906 din 17.07, 2019 (ediția 2020).
9. Curriculum național Educație muzicală, aprobat la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 906 din 17.07, 2019 (ediția 2020).
10. Metodologia de evaluare criterială prin descriptori la disciplinele Educație muzicală, Educație plastică, Educație tehnologică și Educație fizică, clasa a V-a, aprobată la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 1324 din 08 septembrie 2018.
11. EVALUAREA CRITERIALĂ PRIN DESCRIPTORI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR CLASELE I-IV, aprobată prin Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 1468 din 13.11.2019.
12. Strategia de dezvoltare a educației pentru anii 2014-2020 „Educația 2020”, publicată: 21.11.2014 în Monitorul Oficial nr. 345-351; art. nr. 1014.
13. Standarde de eficiență a învățării, Ministerul Educației al Republicii Moldova, 2012.
14. Strategia Moldova Digitală 2020, publicată: 08.11.2013 în Monitorul Oficial Nr. 252-257, art. nr. 963.
15. Strategia Națională Educație pentru toți, publicată: 15.04.2003 în Monitorul Oficial nr. 070, art. nr. 441. Studii/rapoarte.
16. Legea Republicii Moldova cu privire la Drepturile Copilului, nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994.

Literatura recomandată, profil Artă teatrală

- Stanislavski, K.S.: Munca actorului cu sine însuși, Bucuresti, E.P.L.U., 1955.
- Spolin, Viola: Improvizații pentru teatru, București, Editura „Unitext”, 2000.
- Mihaela, Tonitza, Despre joc. Problema mimesisului în joc, Iași, 1980.
- Arta actorului manual pentru uzul studenților secția de artă dramatică. Editura „Didactică și pedagogică”. București, 1970.
- Michaiela Tonitza-Iordache, George Banu. Arta Teatrului. Editura „Nemira”, 2004.
- Popa V.I. Mic îndreptar de teatru. Editura „Eminescu”. București, 1977.
- Peter Brook. Spațiul Gol. Editura Unitext, 1997.
- Berceanu. A. Metode în arta teatrală contemporană. Ed. Minerva. București, 1990.
- Bogdana Darie CURS DE ARTA ACTORULUI IMPROVIZATIE UNATC Press 2015.
- Măniuțiu M. Redescoperirea actorului. Editura „Minerva”. București, 1986.
- Florin Zamfirescu. Actorie sau magie Editura „Privirea”, 2003

- Chekhov, Michael, Lessons for the Professional Actor, PAJ Publications 1985
- Захава Б.Е. Мастерство актера и режиссера. Москва, Просвещение,1973.
- В.К.Львова. Л.М. Шихматов Актерское мастерство. Москва, Просвещение,1976.